

GAZETA LWOWSKA

wychodzi codziennie rano

Ceny prenumeraty we Lwowie: bez doręczenia do domu miesięcznie zł. 5- z dostawą do domu zł. 5-30 na prowincji: z przesyłką pocztową zł. 5-30 za granicą zł. 6-		Telefony: REDAKCJI 22. 71-02. ADMINISTRACJI 14-27.	ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. p. Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.	CENA NUMERU 20 gr.	Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetr. (6), cm. szer. w zwykłych ogłosze- niach gr. 20, w nadstawnem i w nekrologach gr. 30, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, aski w tekście gr. 20, pod nagłówkiem na pierwszej stronie gr. 1- jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kupno i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne korespondencje, prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. ogranicz. — 50 proc. zmie-
--	--	---	---	-------------------------------------	--

PROBLEM SAARY.

Mały, niespełna 2.000 km kwadr. powierzchni a około 800.000 mieszkańców liczący krak, okręg Saary, stał się najważniejszym w tej chwili zagadnieniem genewskim.

Jego losy zostały przez traktat wersalski załatwione jedynie w sposób prowizoryczny. Zażądała go dla siebie Francja, twierdząc, że po rok 1814 on do niej należał. Zażądała go ponadto jako rekompensatę za zniszczone przez Niemców północno-wschodnie kopalnie węgla. Zażądała także jego zwrotu Niemcy, powołując się na to, że cała ludność zagłębia jest czysto niemiecka. Rzecz ułożono ostatecznie następująco: Kopalnie węgla przechodzą na rzecz Francji; zarząd terytorjum powierzono na okres piętnastu lat międzynarodowej komisji, mianowanej przez Radę Ligi Narodów. Po upływie tego czasokresu ludność Saary ma się wypowiedzieć przez plebiscyt, czy zażąda 1) utrzymania obecnego ustroju t. j. niepodległości pod zarządem Ligi Narodów, 2) przyłączenia do Francji, 3) przyłączenia do Niemiec.

I oto właśnie teraz zbliża się czas plebiscytu. Najwyższa już pora, by Rada Ligi zajęła się zarządzeniem przygotowanawezmi. Od nich może w poważnej mierze zależeć wynik plebiscytu. Do niedawna sprawa ta Niemcy interesowała się niewiele. Byli pewni swej wygranej. Czysto niemiecka ludność Saary ulegała ponadto bardzo silnie wpływowi nacjonalistów niemieckich. Dziś niemiecka pewność siebie zachwiała się. Saara stała się oazą, w której mogły się jeszcze utrzymać ruchy polityczne, pozostające w opozycji do Trzeciej Rzeszy. Stała się Piemontem propagandy przeciwhitlerowskiej. Tu wychodzi codziennie pismo socjalistyczne „Deutsche Freiheit”, tu odbywają się w wielkie meetingi socjalistyczne, których odgłosy dochodzą do dalekich okolic Rzeszy.

Taka się więc w okręgu Saary wytworzyła sytuacja, że ani socjaliści, ani komuniści, których nie brak wśród tamtejszej ludności robotniczej, nie spieszą się bynajmniej z powrotem do hitlerowskich Niemiec. Chęć utrzymania tej oazy bierze wśród nich górę nad poczuciem przynależności narodowej do Rzeszy. Nie bez znaczenia są tu i względy ekonomiczne. Stan gospodarczy kraiku jest właśnie dzięki opiece Ligi Narodów wcale pomyślny.

Francja nie lubziła się ani przez chwilę, iżby plebiscyt miał zdecydować przyłączenie do niej zagłębia. Ale są przecież i inne możliwości. Może nastąpić przedłużenie dotychczasowego zarządu międzynarodowego, może — bo to też nie jest wykluczone traktatem — nastąpić podział terytorjum na części, któreby przypadły w udziale jużto Niemcom, jużto Francji.

To jest też powodem tego, że Niemcy postanowiły do plebiscytu nie dopuścić. Prestiż ich nie zmiosłoby zeszła nawet i tego, gdyby kraj miał przypaść Niemcom jedynie niewielką większością głosów. Niemcy starają się uzyskać zgodę Francji na zaniechanie plebiscytu i na natychmiastowy powrót Saary do Rzeszy. Francja nie poszła na tego rodzaju kombinacje. Zastanawia się tem, że nie wolno jej odbierać ludności prawa wypowiedzenia

się co do swych losów i że problem Saary jest problemem międzynarodowym, a bynajmniej nie problemem francusko-niemieckim.

Sprawa zagłębia Saary stała się w świetle ostatniego posiedzenia Rady Ligi Narodów niezwykle interesującą i z innego jeszcze powodu. Oto w toronie bardzo uprzejmie zaprosiła Rada Ligi Narodów Rzeszę do przysłuchiwania się dyskusji nad sprawą Saary, która Rzeszę przecież szczególnie obchodzi. Rząd Rzeszy w sposób bezceremonialny zaproszenie to odrzucił. Nowa burza w świecie dyplomatycznym. Przeróżne a sprzeczne komentarze prasy. Wielkie wrażenie w Paryżu, jeszcze większe w Londynie. Niemcy nie chcą zdobywać Saary w Genewie; zdobywają ją zato na miejscu. Szef zarządu zagłębia Saary Knox w przedło-

żonym kilka dni temu Radzie Ligi Narodów memoriale podkreślił z wielkim naciskiem i żalem działalność stronnictwa narodowo-socjalistycznego na terytorjum Saary. Zużywa ono tu wszystkie możliwe środki, by zapewnić sobie bezwzględne zwycięstwo. Zwolennikom zapewnia się niezliczone korzyści, przeciwników łępi się niemiłosiernie. Razporaz wymuza się groźba: „Porachujemy się w r. 1935, gdy Saara wróci do Rzeszy”. Komisja rządząca jest chwilami bezsilna. Urzędnicy drżą o przyszłość. Zandarmerja pomaga narodowym socjalistom jużto ze strachu, już też z sympatii.

Dlatego nie należy się dziwić projektowi, który niedawno wypłynął, aby na okres plebiscytu utworzyć specjalny międzynarodowy korpus policji: w sile 3—4.000 ludzi. Inne pomysły idą

w tym kierunku, by plebiscyt odbyć, aż na całym terytorjum zapadnie zupełny spokój. A do spokoju tego bardzo daleko. Pomimo surowego zakazu organizacje narodowo-socjalistyczne o charakterze wojskowym istnieją w dalszym ciągu i odbywają systematyczne ćwiczenia. Wedle dokumentu, znajdującego się w posiadaniu komisji rządzącej zagłębia Saary, jeden z funkcjonariuszów narodowo-socjalistycznych oświadcza, że może w ciągu kilku godzin w razie niebezpieczeństwa zmobilizować zbrojne oddziały wraz z samochodami i motocyklami. Podobnie brzmiące rewelacje w sprawie presji narodowych socjalistów na ludność Saary przywołała do Genewy delegacja stronnictwa lewicowego ze znanym przywódcą socjalistów Saary Braunem na czele. Te ataki siara się odparowywać na terenie Genewy organizacja t. zw. „frontu niemieckiego”. Jej znowu memorandum zwrócone jest wprost przeciw komisji rządzącej, a w szczególności przeciwko jej przewodniczącemu, którego oskarża o słottonniczość, o popieranie partii lewicowych przeciwko narodowym socjalistom, a manifestowanie sympatii pro francuskich, nie dających się pogodzić z jego mandatem. Autorzy memorandum nie omisszali przytem dodać, że cała ludność Saary wypowiedzi się za nowym porządkiem rzeczy, stworzonym w Rzeszy.

Prasa niemiecka grozi. „Dziś jeszcze — piszą dzienniki niemieckie — o kwestję Saary może rozbić się pokój, a mianowicie sprawa pojednania między Niemcami a Francją, o którą tak bardzo zabiega świat. Każda próba wyłączenia z pod nieograniczonej suwerenności Niemiec choćby tylko jednej piędzi ziemi saarskiej, Niemcy uważałyby za moralne naruszenie granic Locarna”. „Kto pragnie uirzec Niemcy z powrotem w Genewie, nie powinien zatrasarowywać drogi przez antyniemiecką politykę Ligi w zagłębiu Saary.”

Francja traktuje sprawę spokojnie i poważnie. „Problem Saary — powiedział Paul Boncour — jest bardzo delikatny. Na tym punkcie polityka francuska musi być jasna i lojalna. Od chwili pierwszych rozmów z Niemcami powiedzieliśmy: nie jest naszą rzeczą zrezygnować z plebiscytu. Jest to sprawa, o której zdecydować może jedynie sama ludność okręgu Saary. Władzę nad zagłębiem Saary sprawuje komisja Ligi Narodów. Temsamem minister spraw zagranicznych Francji nie może interwenjować naczej, niż tylko w roli członka Ligi Narodów.”

Bądźco bądź stwierdzić wypada jedno. Problem jest niezwykle trudny i skomplikowany i niewątpliwie następczy Lidze Narodów dużo kłopotów. W ciągu całego roku 1934 będzie on jednym z dominujących zagadnień genewskich, a debata na ostatniej sesji ma tylko charakter przygrywki. Walka o zagłębie Saary będzie prowadzona z wielką siłą i energją. Nie przyczyni się to prawdopodobnie do ułagodzenia stosunków francusko-niemieckich, natomiast zajmie bardziej uwagę Niemiec zagadnieniami zachodniemi. W każdym razie decyzje szybko nie zapadną.

Pertraktacje „Lotu” z „Lufthanzą”.

(Relacjonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 22 stycznia. (Sz.) Wobec ukończenia rokowań między Polską a Niemcami w sprawie unormowania komunikacji lotniczej między obu państwami. Polskie Linie Lotnicze „Lot” nawiążą w najbliższych dniach pertraktacje z niemiecką „Lufthanzą” celem ustalenia warunków obsługi linii lotniczej Warszawa—Poznań—Berlin. Uruchomienie linii nastąpi po ratyfikowa-

niu zawartej wczoraj umowy lotniczej polsko-niemieckiej.

Warszawa, 22 stycznia. (PAT). Dziś o godz. 10 rano odleciał samolotem do Berlina delegacji niemieckiego min. lotnictwa dr. Fisch i dr. Wegert, biorący udział w rokowaniach, które doprowadziły do zawarcia układu między Polską a Niemcami o komunikacji lotniczej.

W trosce o dalszy rozwój Gdyni.

USTAWA ULATWIAJĄCA KONKURENCJĘ Z PORTAMI ZAGRANICZNYMI

Warszawa, 22 stycznia. (PAT) Na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 20 bm. przyjęto projekt ustawy o morskich opłatach portowych. Ustawa ma na celu stworzenie dla Gdyni warunków rozwoju przez przystosowanie opłat do istniejących w portach zagranicznych.

Gdynia jest jednym z nielicznych portów europejskich, posiadających administrację państwową. Ta forma zarządu powodowała, że dotychczas obowią-

zujące ustawy o opłatach portowych z r. 1924, w zetknięciu z życiem kupieckim i zmieniającą się koniunkturą, wymagały każdorazowo zgody ministerstwa skarbu na zastosowanie odpowiednich ulg. Wskutek tego port gdyński nie mógł przystosować swej polityki taryfowej do potrzeb koniunkturalnych i dlatego tracił na rzecz portów zagranicznych przywozy towarów. Uchwalony projekt ustawy z dnia 20 bm. usuwa te braki.

Michał Choromański laureatem nagrody Polskiej Akademji Literatury.

Warszawa, 22 stycznia. (PAT). W dniu dzisiejszym toczyły się w Ministerstwie WR i OP obrady Polskiej Akademji Literatury nad wybraniem pierwszego laureata nagrody Polskiej Akademji Literatury dla młodych pisarzy za najlepsze dzieło literackie opublikowane w ciągu ostatnich dwu lat. A-

kademicy mieli prawo zgłaszania po trzech kandydatów.

Po dyskusji, Akademia uznała za dzieło najgodniejsze nagrody Michała Choromańskiego „Zazdrość i Medycyna” i przyznała autorowi nagrodę w wysokości 3.000 zł.

Oddział wojska zasypany lawiną.

Monachjum, 22 stycznia. (PAT) Pod czas ćwiczeń wojskowych na Wengeln pod Argau obsunęła się olbrzymia lawina, zasypana żołnierzy Heich-

wehry. Dwóch żołnierzy zginęło. Na pograniczu bawarsko-austriackim miało miejsce kilka wypadków zasypana lawinami.

Zbiórka na Fundusz Obrony Morskiej w roczną odzyskania dostępu do morza.

Konieczność zabezpieczenia wybrzeża morskiego przez rozbudowę szerszej dotąd naszej floty wojennej wysuwa się jako jedno z najważniejszych zadań obecnej doby i przenika w najszersze sfery narodu i społeczeństwa, jako hasło, wynikiem, podobnie jak hasło obrony powietrznej, z najsilniejszych instynktów samobrony.

Liga Morska i Kolonialna, jako instytucja powołana do rozkrzewiania w państwach warstwach hasła, związanych z państwowym programem morskim, ujęła w swe ręce zorganizowanie powszechnej zbiórki na cel utworzonego w tym celu Funduszu Obrony Morskiej, podejmując na mocy decyzji Rządu Rzeczpospolitej obowiązki zlikwidowanego Komitetu Floty Narodowej.

Potrzeby naszej obrony morskiej są tak wielkie i niecierpiące zwłoki, że po-

winniliśmy w ciągu b. r. zebrać kwotę 7 milionów złotych, odpowiadającą cennie poważnej jednostki bojowej, mianowicie jednego pancernego okrętu wojennego.

Powszechna zbiórka została już rozpoczęta, a rozwinięcie tej akcji ze szczególniejszym nacięciem przypadało w dniu 10 lutego br., tj. w dniu 14-letnia odzyskania wybrzeża morskiego i zajęcia go przez Wojska Rzeczypospolitej.

Prace przygotowawcze do akcji zbiórki toczą się w naszym mieście pełnym biegiem. W dniu 20 bm. odbyło się pod przewodnictwem p. red. M. Grekowicz-Hausnerowej i w obecności dyr. dr. A. Czolowskiego, jako przewodniczącego Sekcji Marynarki Wojennej L. M. i K. posiedzenie Sekcji Propagandy wo-Prasowej L. M. i K. przy współudziale przedstawicieli prasy lwowskiej i Polskiego Radia. Posiedzenie to miało na celu poinformowanie przedstawicieli prasy o programie organizacji zbiórki powszechnej i obmyślenie sposobów współpracy w dziedzinie powszechnej propagandy. Poruszono i stwierdzono konieczność stosowania szeregu środków propagandowych zarówno w prasie, jak i przez radio, imprez widowiskowych, reklamy i t. p.

Pasy ochronne wzdłuż torów kolejowych.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 22 stycznia. (Sz) Rada Ministrów uchwaliła na ostatnim posiedzeniu projekt ustawy o oddaleniu budowli, składów i zadrzewienia od linii kolejowych, oraz o t. zw. budowie tzw. ochronnej przeciwpożarowej i o zasłonach odśnieżnych.

Ustawa, znosząc obowiązujące dotychczas przepisy dzielnicowe, przewiduje, że budowle ogniostojne mogą być wznoszone w odległości 4 metrów od linii toru kolejowego. Budowle nieogniostojne o ogniostojnym pokryciu dachowym, mogą być wznoszone w odległości 20 m., zaś budowle nieogniostojne o pokryciu dachowym również nieogniostojnym, oraz budowle przeznaczane na skład materiałów łatwo palnych, w odległości 30 m.

Właściwa władza w wyjątkowych wypadkach, po uzgodnieniu z zarządem kolejowym, może udzielić pozwolenia na wznoszenie budynków w odległości mniejszej, niż przewidziana ustawą. Zarząd kolejowy posiada prawo urzędowania i utrzymywania za odszkodowaniem na obcym gruncie pasów ochronnych przeciwpożarowych i zasłon odśnieżnych.

Oblężenie kryjówek bandyty.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 22 stycznia. (Sz) Okolice Pułtusk były terenem krwawej walki między policją a bandytą Szczecińskim, który siał postrach w całym powiecie. W lipcu ub. roku Szczeciński ranął ciężko T. Krawczyńskiego i jeszcze żywego zakopał w ziemi. Zwłoki Krawczyńskiego znaleziono po dwóch dniach. Szczeciński zdołał ukrywać się w okolicach Pułtusk przed policją przez dłuższy czas i dokonywać napaadów na kupców.

Dopiero wczoraj przedpołudniem spotkał Szczecińskiego na przedmieściu Pułtusk posterunkowy policji Kurczyński. Bandyta wyrwał się policjantowi z rąk i strzelił doń z rewolweru, kładąc go trupem na miejscu.

Na wiadomość o nowej zbrodni bandyty, policja zarządziła oblężenie i osaczyła Szczecińskiego. Na wezwanie do poddania się, bandyta odpowiedział strzałami. Wymiana strzałów trwała dwie godziny; wreszcie bandyta ostatnim nabojem pozbawił się życia. W kryjówece bandyty znaleziono dwa rewolwery oraz 94 łuski po wystrzelonych nabojach.

SKŁADAJCIE DATKI
NA GIMNAZJUM POLSKIE
w BYTOMIU

Uczczenie śp. prof. Oswalda Balzera.

Uroczysta akademja w auli Uniwersytetu J. K.

Uroczysta akademja ku czci znakomitego uczonego polskiego śp. prof. Oswalda Balzera, która odbyła się wczoraj w południe w auli Uniwersytetu Jana Kazimierza za staraniem Towarzystwa Naukowego we Lwowie była serdecznym hołdem nie tylko Wszechnicy, ale całego świata naukowego Lwowa, złożonym cieniem wielkiego badacza naszej przeszłości.

W sali, udekorowanej portretem Zmarłego, rozłożono na stole znaczny zbiór wydawnictw, stanowiący dorobek jego pracy naukowej. Wśród licznie zgromadzonych uczestników uroczystości, w których gronie zasiadła rodzina Zmarłego, obecni byli: nac. Wydz. woj. Kwaśniewski ks. biskup Baziak, nac. Wydz. Kurat, s. o. Koestlich, zast. star. gr. Kirschner, senat Uniwersytetu z prof. K. Stefka na czele, im. Uniwersytetu Jagiell. i Akademii Umiejętn. prof. dr. Wi. Abraham, delegat Uniw. Lubelskiego prof. dr. Kamiński, liczni przedstawiciele senatu Politechniki i Akademii Weter., dyr. arch. państw. dr. Barwiński, dyr. Ossolineum Bernacki, dyr. arch. inż. dr. Czolowski i inni przedstawiciele instytucji naukowych, oraz dumni i obecni uczniowie Zmarłego. Przybyły też delegacje zrzeszeń akademickich.

Przemówienie, streszczające przebieg życia, zasługi i charakterystykę śp. prof. Balzera wygłosił prof. dr. Bujał, prezes Tow. Nauk., nast. Zmarłego na tem stanowisku. Mówca zobrazował niezmiernie wytrwałą i owocną pracę naukową śp. Balzera, który każde z wybranych przez siebie zagadnień umiał pogłębić i opracować do końca. Doprowadził on do szczytu wspaniałą budowę nauki historii polskiej, świadom, że praca jego pomnaża nie tylko bogactwo polskiej kultury, ale i kultury całego świata. Prawa narodu naszego znalazły w nim jednego z najświetniejszych obrońców. Mówca zakończył wyrażeniem przekonania, że głęboka cześć, jaką za życia cieszył się śp. Balzer, otaczać będzie jego imię po wszystkie czasy.

Następnie przemówił prof. dr. Przemysław Dąbkowski, długoletni sekretarz Tow. Nauk., jeden z najstarszych i najwybitniejszych uczniów Zmarłego. Dał on piękny obraz działalności Zmarłego, dzieląc ją na trzy okresy: pracy literackiej, naukowej i organizacyjnej. W młodzieńczych latach ś. p. Balzer sposobił się do zawodu literackiego. Od tych zamarów odwiódł go Ksawery Liske, zwracając jego zainteresowania w stronę historii prawa, w której później zasłynął Balzer jako jeden z najznakomitszych luminarzy. Na ukształtowanie się jego duszy i charakteru wpłynęły dwie kultury: polska i niemiecka, z obu też wziął wielki ten Polak najcenniejsze cechy.

Dalej omówił prof. Dąbkowski najwybitniejsze prace naukowe śp. prof. Balzera, zwłaszcza z zakresu historii ustroju dawnej Polski, zwrócił też uwagę na jego długoletnią działalność w dawniczej i redaktorskiej w dziedzinie wydawnictw naukowych, wreszcie prace pedagogiczne, które owocem było wykształcenie trzech pokoleń uczniów, zajmujących dziś w znacznej liczbie wybitne stanowiska naukowe. W zakresie obrony polskich praw najmłodszym czynem ś. p. Balzera jest jego odparcie węgierskich zakusów w r. 1902 na Morskie Oko, które w swej walce bronią nauki i pory zdobył dla przyszłego Państwa Polskiego. W pracy organizacyjnej jednym z najpoważniejszych dzieł śp. Balzera było założenie Towarzystwa dla popierania nauki polskiej, pracującego głównie na polu wydawniczym. W końcu podkreślił mówca silny związek Zmarłego ze Lwowem, którego nie chciał opuścić mimo, że ofiarowywano mu zaszczytne stanowisko w Warszawie.

Imieniem pracowników archiwalnych i Pol. Tow. Heraldycznego przemówił doc. Helena Polackówna, kustosz Archiwum państw., omawiając zasługi śp. Balzera w organizacji pracy archiwalnej, heraldycznej, sfragistycznej i numizmatycznej oraz pomnikowe jego dzieło p. t. „Genealogia Piastów”, jakiemu równego w tym przedmiocie nie posiadają inne narody.

W końcu zabrał głos przedstawiciel młodzieży akademickiej mgr. Kazimierz Kobyłański, oddając Zmarłemu serdeczny hołd imieniem uczniów oraz Towarzystwa Biblioteki Słuchaczy Prawa.

„Niemieckie fabryki broni pracują dzień i noc“.

Paryż, 22 stycznia. (PAT) Prezes lewicy radykalnej b. minister Chappedain wygłosił na bankiecie b. kombatantów przemówienie, w którym zwrócił uwagę na niebezpieczeństwo niemieckie.

Po drugiej stronie Renu — oświadczył mówca — niemieckie fabryki broni pracują bez przerwy przez cały dzień i noc, na trzy zmiany robotników.

Jak przed rokiem 1914 zadają nam pytanie, skąd Niemcy wezmą pieniądze na prowadzenie wojny. A zapomina się

o tem, że Niemcy mają zrównoważony budżet i dodatnie saldo handlowe, co przy odpowiedniej manipulacji środkami pieniężnymi pozwala im zmniejszyć długi wewnętrzne. Zapomina się również, że poza zwykłym budżetem wojskowym w wysokości 2 miliardów franków, każde państwo związkowe Rzeszy posiada ukryte w swych budżetach wydatki na cele wojskowe. Ponad to istnieje nadzwyczajny budżet Rzeszy w sumie 5 miliardów, z którego rząd Rzeszy może czerpać pełną ręką na cele wojskowe.

Bankier Kwinto przed sądem.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 22 stycznia. (Sz) W Sądzie Okręgowym w Warszawie rozpoczął się dziś proces Stanisława Kwinto, b. właściciela domu bankowego. Kwinto oskarżony jest o szereg oszukańczych machinacji na niekorzyść swych klientów, oraz o spowodowanie złośliwej upadłości domu bankowego.

Na ławie oskarżonych oprócz Stanisława Kwinto zasiadł syn jego inż. Zbigniew Kwinto i pomocnik bankiera Maria Guglerowa, zwolniona z więzienia za kaucją. Inż. Zbigniew Kwinto odpowiada z wolnej stopy.

Suma powództwa cywilnego, wytuzzonego przez wierzycieli Kwinty, przekracza milion złotych.

Oskarżonych bronią adwokaci Niedzielski, Kryger i Kwiatkowski.

W skład kompletu sędziowskiego wchodzi sędziowie Dębicki, Leszczyński i Cichoński. Oskarża prokurator Misuna. W imieniu powództwa cywilnego występuje 7 adwokatów.

Stanisław Kwinto zeznaje, iż nie posiada żadnego majątku, zaś Zbigniew Kwinto oświadcza, że posiada nieruchomości w Toruniu. Akt oskarżenia stwierdza, że bankier przepisał tę nieruchomości na syna i zabezpieczył na niej fikcyjną pretensję 20.000 dolarów Marii Guglerowej. Wskutek tego wierzyciele Kwinty nie mogli dochodzić swych pretensji na toruńskiej nieruchomości.

Powództwo cywilne zgłosił Edward Mączyński, Polak z Ameryki. Z namowy Kwinty, Mączyński, człowiek bardzo zamożny, umieścił swe kapitały w banku Kwinty. Po pewnym czasie wskutek machinacji Kwinty stracił cały ten kapitał, w wysokości 123.000 zł. i 6.000 dol.

Powództwo cywilne Mączyńskiego zostało oddalone przez Sąd, który stwierdził, że sprawa ta należy do Sądu cywilnego.

Maszyna piekielna w pociągu

Białogród, 22 stycznia. (PAT) Dział o godz. 5 rano w wagonie bezpośrednim pociągu Berlin-Wiedeń-Zagrzeb, między stacjami Brezice i Kreko, wybuchła maszyna piekielna.

Wybuch spowodował pożar, który ogarnął sąsiednie wagony, m. in. jeden z wagonów sypialnych. Wagon, w którym nastąpił wybuch, spłonął doszczę-

tnie. Wagon sypialny jest poważnie uszkodzony.

Wybuch zabił trzech pasażerów 2 klasy wagonu bezpośredniego Berlin-Zagrzeb. Jeden pasażer jest ciężko ranny. Pociąg udał się w dalszą drogę, po zostawieniu na stacji Brezice dwa wagony. Śledztwo w toku.

Terminy płatności uposażeń urzędniczych.

Warszawa, 22 stycznia. (Sz) W związku z całokształtem przepisów regulujących sprawę uposażeń urzędniczych, Rada Ministrów uchwaliła rozporządzenie w sprawie terminów płatności uposażeń funkcjonariuszów państwowych. Rozporządzenie nie wprowadza zmian do istniejącego stanu rzeczy. Uposażenia płatne będą 1-go każdego miesiąca z góry. O ile 1-go wypadnie w dzień wolny od zajęć służbowych, Minister Skarbu upoważniony jest do zarządzenia wypłaty uposażeń o jeden dzień wcześniej.

Obrady Małej Ententy.

Białogrod, 22 stycznia. (PAT) Dziś rano rozpoczęły się w Zagrzebiu obrady starej Rady Małej Ententy. Prasa poświęca obradom liczne artykuły, w których podkreśla doniosłość konferencji ze względu na poważne zagadnienia z dziedziny polityki międzynarodowej znajdujące się na porządku dziennym.

Jaka pogoda będzie dzisiaj?

Warszawa, 22 stycznia. (PAT) Prawdopodobny przebieg pogody w dniu 23 b. m.: Po chmurnym lub mglistym ranku w ciągu dnia słonecznie, przy słabych wiatrach lokalnych. Nocą umiarkowany, w dzień lekki mroz.

Ustawa o zwalczaniu nierządu.

Warszawa, 22 stycznia. (Sz) Opracowany przez Ministerstwo Opieki Społecznej projekt ustawy o zwalczaniu nierządu, który został uchwalony na ostatnim posiedzeniu Rady Ministrów, znosi rejestrację osób uprawiających nierząd, wprowadza zakaz uprawiania nierządu przez osoby w wieku do lat 21, oraz zakaz korzystania z nierządu osób w wieku do lat 21.

Osoby, korzystające z nierządu osób niepełnoletnich, podlegają karze aresztu od 1 do 2 tygodni, o ile czyn ten nie stanowi przestępstwa surowiej karanego. Osoby niepełnoletnie, uprawiające nierząd, będą przekazywane sądom, które oddawać je będą pod dozór

specjalnemu kuratorowi. Gdyby ten środek nie był wystarczający, sąd może osoby te umieścić w domu pracy przymusowej.

Utrzymywanie domów publicznych jest zakazane. Za dom publiczny uważa się każdy lokal, w którym uprawia się nierząd więcej niż dwie osoby. Główni lokatorzy, w mieszkaniu których będzie stwierdzone istnienie domów publicznych, tracą uprawnienia ustawy o ochronie lokatorów. Eksmisja tych lokatorów nastąpić może na wniosek powiatowej władzy administracyjnej.

Projekt ustawy znosi dotychczasową reglamentację.

Sowiecka polityka zagraniczna.

„Na Dalekim Wschodzie ZSSR musi oczekiwać każdej chwili ataku”.

Moskwa, 22 stycznia. (PAT) Członek biura politycznego Kaganowicz wygłosił na konferencji politycznej partii komunistycznej Moskwy i okręgu moskiewskiego przemówienie, poświęcone sowieckiej polityce zagranicznej.

Walka o pokój — oświadczył mówca — była centralnym punktem całej naszej polityki międzynarodowej. Wśród krajów kapitalistycznych istnieją dwie grupy, z których jedna nie pragnie wojny, a druga — do której należą kraje, uważające się za pokrzywdzone po wojnie światowej, pragnie zbroić się. My nie pragniemy antagonizmów z bronią w ręku.

Faszyzm niemiecki

ujawnił tyle szowinizmu, że stanowi on bezpośrednie niebezpieczeństwo dla Francji i Polski. Jeżeli rząd niemiecki pragnie ustalić analogię stosunków do tych, jakie istniały przed zwycięstwem faszyzmu, wyrzekając się sztyku wobec nas, to nasz rząd gotów jest wyrazić na to swą zgodę.

Stosunki nasze z Rzeszą niemiecką są jednak dalej naprężone. Oświadczyliśmy rządowi niemieckiemu, że przylibyśmy chętnie obłecznice kontynuowania polityki Rapallo, która wyrażałaby się nie tylko w słowach, ale i czynach.

Z Anglią stosunki nasze są w dalszym ciągu naprężone.

Analizując stanowisko konserwatystów angielskich w stosunku do ZSSR, można powiedzieć, że nieprzejednani konserwatyści pragną stać się głównym inspiratorem wszystkich intryg przeciwko nam, a nawet wojny przeciwko ZSSR. Ich intrygi i machiacje skończyły się zupełnym niepowodzeniem.

Rząd Roosevelta zrozumiał siłę i potęgę ZSSR.

Nawiązanie normalnych stosunków amerykańsko-sowieckich stanowi czynnik wielkiej wagi konsolidacyjnej. Normalne stosunki między obu wielkimi krajami zyskują w szczególności na znaczeniu ze względu na sytuację na Dalekim Wschodzie.

Sprawą najbardziej zaostrożoną są stosunki Rosji sowieckiej z Japonią.

Pragniemy — oświadczył Kaganowicz — kontynuować wobec Japonii politykę pokojową, starając się opanować w najwyższym stopniu, choć nasze uczucia zostały urażone. Japończycy zachowują się w sposób szczególnie arogancki, zwłaszcza w dziedzinie kolei wschodnio-chińskiej, ale my powodujemy się nie uczuciami oburzenia, lecz zimną oceną sytuacji. Postawiliśmy sprawę w ten sposób: jeżeli chcemy zawładnąć koleją wschodnio-chińską, wywołaj to poważne konflikty. Rząd nasz wyraził gotowość sprzedania kolei wschodnio-chińskiej, naturalnie za odpowiednią cenę. Rokowania są nawiązane. Japończycy ofiarowali cenę, świadczącą, iż kpią sobie z nas. Odrzuciliśmy ich propozycje kategory-

cznie. Wówczas milicjanci japońscy zaczęli aresztować naszych urzędników tej kolei.

W Japonii walczą dwa ugrupowania: grupa generałów z gen. Araki i druga grupa, rozumiejąca, że Japonii byłoby bardzo trudno walczyć z tak silnym przeciwnikiem, jak Związek Sowiecki.

Związek Sowiecki nie jest dawną Rosją carską z r. 1904. Na Dalekim Wschodzie musimy oczekiwać każdej chwili ataku. Z roku na rok wzmacniamy zatem naszą potęgę militarną, a armia nasza znajduje się dziś w rzędzie pierwszych armii świata.

Dymisja ministra Araki, zwolennika wojny z Z. S. S. R.

Londyn, 22 stycznia. (PAT) Z Tokio donoszą, że minister wojny gen. Araki wskutek wyczerpania po niedawno przebytem zapaleniu płuc wniósł prośbę o dymisję.

Gen. Araki liczy lat 57 i jest jedną z najwybitniejszych postaci w wojsku japońskim. Uchodzi on za zwolennika wojny z Sowiecami. W kołach walecznych uważają dymisję ministra za

akt polityczny. Dodać jeszcze należy, że gen. Araki ma bardzo duży wpływ na armię japońską.

Gen. Araki polecił rządowi jako swego następcę gen. Hayashi inspektora głównego szkolenia wojskowego.

Cesarz przyjął dymisję ministra Araki. Następcą jego będzie mianowany gen. Senjuro Hayashi.

Burzliwe zebranie akcjonariuszy Zakładów Żyrardowskich.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 22 stycznia. (Sz.) W wielkiej sali Towarzystwa Techniczne go rozpoczęło się dziś zwołane w drugim terminie walne zebranie akcjonariuszy Zakładów Żyrardowskich.

Przeszło 90.000 akcji, znajdujących się w rękach Francuzów, reprezentowało dwudziestu kilku urzędników głównego akcjonariusza francuskiego Bousaca. Ponadto przybyło około 300 akcjonariuszy zgrupowanych w Komitecie obrony interesów mniejszości polskiej. Reprezentują oni około 27.000 akcji; wśród nich sporą grupę stanowią robotnicy Zakładów Żyrardowskich. Komitetowi przewodniczą sen. Dobiecki, prof. Meliks Młynarski oraz szereg adwokatów.

Na początku zebrania wybuchł gorący spór o osobę przewodniczącego. Polacy domagali się wybierania przewodniczącego większością osób znajdujących się na sali, a nie według ilo-

ści reprezentowanych akcji, wysuwając na przewodniczącego gen. Płatowskiego. Przedstawiciele akcjonariuszy francuskich wysunęli kandydaturę adw. Konica.

Przewodniczący tymczasowy walnego zebrania p. Potocki zarządził głosowanie według ilości posiadanych akcji. Polacy przyjęli tę decyzję nieprzechylnymi okrzykami.

W wyniku głosowania wybrany został mec. Konic. Zanim ogłoszono wynik głosowania, zerwała się na sali burza protestów, która spowodowała fakt unieważnienia części głosów polskich.

Polacy zamierzają złożyć na walnym zebraniu szereg sensacyjnych wniosków, wśród których przewidziany jest również wniosek o ścisłą rewizję i kontrolę stanu interesów Żyrardowa, oraz wniosek o zwolnienie zarządu i Rady Nadzorczej jako nie cieszą-

Zarząd Klubu Towarzystwa Rady Grodzkiej BBWR. we Lwowie

zawiadamia swoich członków, że w czwartek dnia 25 stycznia br., w lokalu Klubu Towarzystwa przy ul. Sykstuskiej 10

wygłosi odczyt asyst. prof. L. Ehrlicha, Dr. Zenon Wachlowski pt.: „Na marginesie projektu Polskiej Konstytucji” (Uwagi porównawcze).

Początek o godzinie 19:30.

Wstęp wolny.

cych się zaufaniem ogółu. Słychać również, że nałożona przez władze skarbowe na Zakłady Żyrardowskie grzywna w wysokości 10 milionów zł., będzie przedmiotem wniosku.

Polsko - fińskie rokowania handlowe.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 22 stycznia. (Sz) W Warszawie rozpoczęły się w Ministerstwie Przemysłu i Handlu rokowania handlowe polsko-fińskie. Dziś odbyło się pierwsze posiedzenie obu delegacji. Obrady zajął wiceminister Doleżał. Głównymi artykułami naszego wywozu do Finlandji są węgiel, cukier i nawozy sztuczne. Polska importuje z Finlandji papier, tkaniny i niektóre wyroby drzewne i fajansowe.

Wiceprez. dr. Kubala zastępuje chorego prez. Drojanowskiego.

Z Wydziału prezydenckiego Magistratu m. Lwowa komunikują że stan zdrowia prezydenta miasta p. Drojanowskiego nie poprawia się i że prezydent nie opuszcza łóżka, a sprawy urzędowe w jego zastępstwie załatwia wiceprezydent dr. Kubala. (PAT)

Pyjamy popelinowe 21.15.80 (modne wzory)

„ANDRÉ”, pl. Majacki 3.

Kto wygrał na loterii?

Warszawa, 22 stycznia. (Sz.) Dziś w 14-tym dniu ciągnięcia IV. klasy 28 Loterii państwowej padły wygrane na następujące numery:

- 50.000 zł. na nr. 130.689.
- 20.000 zł. na nr. 87454.
- 10.000 zł. na nr. 163117.
- 10.000 zł. na nr. 72679.
- 5000 zł. na nr. 135746. 167385.
- 2000 zł. na nr. 4029 31314 31860 36692 56760 59057 82728 87581 106242 106567 115919 128061 133540 1434435 153068 159556.
- 2000 zł. na nr. 10825 16637 36469 56967 59671 70877 77618 78879 94810 100506 105300 112367 122493 123800 126135 150175
- 1000 zł. na nr. 6007 18269 25364 27063 29119 32091 46318 50798 52644 54597 56218 58725 70215 72112 74052 75008 76210 84408. 84552 94108 97618 108922 116712 118188 124441 138357 141835 160085 164105 167619 168928.
- 1000 zł. na nr. 1532 7422 12776 22437 25281 32036 39400 42073 51243 54312 60287 70108 76490 81212 81834 83709 83752 112699 113779 120747 127566 127660 129188 131511 132131 136569 156670 162316.

Podziękowanie.

Rodzina zmarłego s. p. Edwarda Daszkiewicza, em. dyrektora szkoły powszechnej, którego pogrzeb odbył się dnia 17 stycznia br. w Żurawnie — za wzięcie udziału w żałobnym obrzędzie składa najserdeczniejsze podziękowania; Duchowieństwu łacińskiemu i greckiegmu obrządku, Dr. Aschkenazemu Józefowi za gorliwą opiekę nad chorym, Radzie miejskiej w Żurawnie, Ochotniczej Straży Pożarnej, Związkowi Strzeleckiemu, Stowarzyszeniu Młodzieży Żeńskiej, Członkom chóru męskiego, Burmistrzowi Mr. Janowi Kiperowi za pożegnanie zmarłego przed konduktem żałobnym, p. L. Łańcuckiemu za przemówienie nad mogiłą Zmarłego, p. Baranieckiemu za niestrudzoną opiekę, Nauczycielstwu i młodzieży szkolnej oraz wszystkim Obywatelom i Obywatelkom — stokrotnie „Bóg zapłać”.

Żurawno, dnia 19 stycznia 1934 r.
RODZINA.

78-ma sesja Rady Ligi Narodów zakończyła obrady.

Genewa, 22 stycznia. (PAT) Rada Ligi Narodów ukończyła 20 b. m. po poł. prace swojej 78 sesji zwyczajnej, załatwiając między innymi najdonioślejszą sprawę figurującą na porządku dziennym, a mianowicie sprawę zarządzeń przygotowawczych do plebiscytu w okręgu Saary.

W rezolucji Rada stwierdza wolę wykonania wszystkich obowiązków, z jakimi łączy się przygotowanie i przeprowadzenie plebiscytu w okręgu Saary, przy zapewnieniu wolności, tajności i szczerości głosowania.

Z kolei zabrał głos minister Boucour, który oświadczył, że jeśli między Francją a Niemcami istniały w sprawie

Saary do załatwienia tylko kwestię interesów, to spawa mogłaby być łatwo załatwiona w drodze porozumienia bez pośrednictwa, ale chodzi tu o prawo ludności Saary do zdecydowania o swym losie. Francja uważa, że ludność Saary nie może być tego prawa pozbawiona.

W konkluzji min. Boncour sądzi, że rezolucja pozwoli komitetowi trzech za proponować Radzie szereg zarządzeń, niewątpliwie bardzo poważnych, ale które muszą być powzięte. Delegaci brytyjski Eden i czeskosłowacki Benes, poparli ze swej strony propozycje sprawozdawcy, które zostały przez Radę jednomyślnie przyjęte.

Genewa, 22 stycznia. (PAT) Oprócz

sprawy Saary Rada Ligi przyjęła wyjaśnienia rządu polskiego na petycję Volksbundu z województwa śląskiego, skarżącego się na rzekomo tendencyjne konfiskaty artykułów w niemiejszociowej prasie górnośląskiej. Rada uznała temsamem, że tak merytorycznie jak i politycznie władze polskie były w pełni praw do takich konfiskat.

Na tem min. Beck zamknął 78 sesję Rady Ligi Narodów.

Min. Beck przyjął przed poł. min. Benesza i Wysokiego Komisarza w Gdańsku Lestera. Wieczorem min. Beck konferował z Boncour'em i Titulescu.

Z Klubu Towarzyskiego BBWR

W sobotę 20 b. m. odbył się w Klubie Towarzyskim Rady Grodzkiej B.B. W. R. z okazji 71-ej rocznicy Powstania Styczniowego odczyt dr. Bronisławy Kempurlian poświęcony życiu i działalności Wielkiego Obywatela i Państwa s. p. Tadeusza Romanowicza.

Praca p. dr. Kempurlian ukaże się w druku w jednym z następnych numerów naszego pisma. Narazie zanotować wypada nader liczny udział członków i gości Klubu w wieczorze, oraz żywe wśród słuchaczy zainteresowanie tematem.

Uroczyste posiedzenie rady m. Rzeszowa.

Rzeszów, 22 stycznia. (PAT) W pięknie udekorowanej sali Magistratu odbyło się 20 b. m. uroczyste posiedzenie Rady miejskiej. Otworzył posiedzenie prezydent miasta dr. Roman Krogólski. Rada miejska uchwaliła nadać mu obywatelstwo honorowe miasta Rzeszowa. Następnie mówcy wręczyli dr. Kogulskiemu pięknie oprawiony dyplom. Mówca zakończył okrzykiem na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, P. Prezydenta i Marszałka Piłsudskiego.

ZWYCIĘSTWO POLSKICH BOKSERÓW W SZTOKHOLMIE.

Sztokholm, 22 stycznia. (PAT) Polska drużyna bokserska odniosła wczoraj wieczorem w Sztokholmie zwycięstwo nad kombinowaną drużyną miejscową w stosunku 6:6.

Prez. Hindenburg zachorował

Berlin, 22 stycznia. (PAT) Niemieckie Biuro Informacyjne wydało dziś w południe nast. komunikat: Prezydent Hindenburg zachorował dziś na przeziębienie kataralne. Wszystkie, wyznaczone na dziś i jutro przyjęcia i konferencje są odwołane.

Min. Simon opuścił Paryż.

Paryż, 22 stycznia. (PAT) Sir John Simon odjechał w sobotę o g. 9.30 z lotniska w Le Bourget do Londynu.

SKŁADAJCIE DATKI
NA GIMNAZJUM POLSKIE
w BYTOMIU

Austria odwoła się do mocarstw, jeśli Niemcy nie zaprzestaną agitacji.

Wiedeń, 22 stycznia. (PAT) W tułajskich kołach dyplomatycznych zapewniają, że rząd austriacki przez swe go posła w Berlinie Tauschitz'a oznajmił rządowi niemieckiemu, że jeżeli za machy terrorystyczne i agitacja, zagrażająca całości republiki austriackiej, nie ustana, wówczas rząd austriacki przestanie uważać konflikt austriacko-niemiecki za sprawę obchodzącą wyłącznie Austrię i Niemcy i odniesie się do mocarstw z prośbą o interwencję.

Minister Suvich wyjechał z Wiednia.

Wiedeń, 22 stycznia. (PAT) Min. Suvich odbył dziś przed południem wraz

z kanclerzem dr. Dollfussem wycieczkę do opactwa Heiligenkreutz. Po południu Suvich przyjął dziennikarzy wiedeńskich i włoskich. W wygłoszonym do nich przemówieniu Suvich podkreślił serdeczne stosunki panujące między Austrią a Włochami i potrzebę bezwarunkowego utrzymania samodzielności Austrii. O godzinie 22 włoski podsekretarz stanu odjechał do Rzymu.

Demonstracja w Berlinie za przyłączeniem Zagłębia Saary.

Berlin, 22 stycznia. (PAT) W sobotę odbyło się demonstracyjne zebranie na rzecz przyłączenia Saary do Rzeszy. Przywódca ruchu niemieckiego w Zagłębiu Saary Kiefer w wygłoszonym przemówieniu zaatakował Francuzów za uprawianie rzekomej propagandy w szkołach i kościołach Zagłębia, która zdaniem mówcy zupełnie zresztą zawio

duła. Mówca zapewnił, że Zagłębie jest na rok plebiscytowy moralnie i gospodarczo uzbrojone, to też Rzesza nie potrzebuje propagandy wśród ludności.

Wojska japońskie w ofensywie.

Berlin, 22 stycznia. (PAT) Według doniesień japońskiego dziennika „Sun-hao” wojskowe władze japońskie wręczyły 20 b. m. rządowi prowincji chińskiej Czangczag ultimatum, w którym żądają natychmiastowego wycofania wojska chińskiego z pozycji wzdłuż Wielkiego Muru. W razie niezastosowania się władz chińskich do tych warunków, wojska japońskie przejdą do akcji.

Z Pekinu donoszą: siły zbrojne japońskie wtargnęły bez podania powodu do prowincji Hupei na północny zachód od Pekinu.

Z Mukdemu donoszą, że na chińskiej kolei wschodniej koło Chandochogi wy

sadzony został w powietrze dynamitem japoński pociąg pancerny. Wielu żołnierzy japońskich zostało zabitych.

Ostatnie chwile Stawiskiego.

Paryż, 22 stycznia. (PAT) W związku z aferą Stawiskiego miały dzisiaj miejsce w różnych punktach miasta manifestacje. Na Placu Opery grupy młodych ludzi wznosiły okrzyki: „Precz ze złodziejami!”

Dziennik „La Liberte” podaje szczegóły ucieczki Stawiskiego z Paryża do Chamonix i jego ostatnie chwile. 23-go grudnia p. Stawiska została telefonicznie wezwana do jednej z kawiarni. Zastąpiła tam męża, który przedstawił jej groźną sytuację. Noc przepędzili oboje

w hotelu. Nazajutrz zdecydowano ucieczkę. Stawiski z Pągajką odjechał samochodem na Południe. Zmuszeni do zatrzymania się w Fontainebleau spędził tam noc. Po powrocie z Paryża Voix wręczył Stawiskiemu 6.000 franków. Stawiski nie czuł się w Chamonix jednak pewnym i chciał uciec do Szwajcarii. O poszukiwaniu go przez policję, Stawiski dowiedział się w Serwon od Voix. W ten sposób zakończył się ostatni akt dramatu.

Uroczysty opłatek Z. Z. Z. w Izbie Rękodzielniczej.

W wielkiej sali Izby Rękodzielniczej odbył się w sobotę wieczorem staraniem Rady Okręgowej ZZZ. uroczysty opłatek.

Przy stołach ustawionych w podkowie dokoła sali zasiadło kilkaset osób. W imieniu wojewody lwowskiego był obecny nacz. wydz. bezp. pułk. Starzyński, następnie przedstawiciele miasta, wojska, instytucji i organizacji rzemieślniczych. Wśród obecnych znajdowali się: reprezentant O. K. mr. Zawidowski, nacz. wydz. opieki społecznej dr. Szkodziński, im. starosta grodzkiego mgr. Oroński, prezes dyr. cel. Dembiński, reprezentanci zakładów użyteczności publ. MZE, inż. Birkenmajer i r. Niemiec, Zakładu Czyszczenia mia-

sta mir. Zagórski, r. Janicki, i wielu innych.

Na wstępie przemówił prezes Okr. Rady Zawod. ZZZ. Szczupaczyński. Ks. kapelan dr. Bombas podkreślił w swym przemówieniu wartość moralną pracy ZZZ. i następnie laudację opłatkową. Z kolei członek Rady Nacz. ZZZ. dr. K. Zakrzewski podzielił się wrażeniami z kongresu ZZZ. w Warszawie i stwierdził olbrzymi rozwój organizacji. Przemówienie swe zakończył okrzykiem na cześć Wodza Narodu P. Marszałka Piłsudskiego oraz wodza klasy robotniczej Polski Jędrzeja Moraczewskiego.

Po części oficjalnej rozpoczęła się zabawa towarzyska.

Krawaty wełniane 21. 190
e a-tyczny kraj

„ANDRÉ”, pl. Mariacki 3.

Zlikwidowanie na wieś szego domu gry w Warszawie.

Telefonem od naszego korespondenta

Warszawa, 22 stycznia. (Sz) Policja śledcza wykryła onegdaj w siedzibie klubu kulek w Żydowskiej przy ul. Orlej 6, największy dom gry, jaki dotychczas istniał w Warszawie. O godzinie 12 w nocy funkcjonariusze policji zastali przy stołkach około 80 osób, grających w ruletkę i gry hazardowe. Wszystkich przytrzymał. Po przesłuchaniu graczy zwolniono, a zatrzymano jedynie organizatora klubu, Salomona Percia i Józefa Zęgrzę. Przy stołkach funkcjonariusze policji znaleźli większą ilość porzuconych pieniędzy, weksli i czeków, a nawet fałszywe monety 5- i 10-złotowe.

Wyrok na defraudantów.

Telefonem od naszego korespondenta

Warszawa, 22 stycznia. (Sz) Sad Okręgowy ogłosił 20 b. m. wyrok na defraudantów z T-wa Wagonów Sympialnych. Inż. Franciszek Skrabowski kasjer Włodzimierz Bondrowski skazani zostali na 4 letnie więzienie. Jednocześnie zasądzono Skrabowskiego na zapłacenie 136.000 zł., a Bondrowskiego na 218.000 zł. z powództwa cywilnego. Po ogłoszeniu wyroku, na wniosek prokuratora Sad zarządził za stosowanie bezwzględnej aresztu do obu skazanych. Obaj przebywali dotąd na wolności za kaucją.

KRAWAT ELEGANCKI
1810
RECORD CRAVATES
Akademicka 7 (Gmach Sprechera). 57

ODZNACZENIA POLSKIE DLA DOMU PREZYDENTA FRANCJI.

Paryż, 22 stycznia. (PAT) Ambasador Chiapowski wręczył odznaczenia polskie wyższym urzędnikom domu cywilnego i wojskowego prezydenta republiki. Komandorja Orderu Polonia Restituta z gwiazdą odznaczeni zostali sekretarz gen. domu cywil. Magre i szef kancelarii wojskowej gen. Braconniere, Komandorja dyrektor gabinetu cywilnego Ferry, i przydzielony do gabinetu wojskowego pułk. Rupied.

Celem Związku Strzeleckiego utrzymywanie i wzmacnianie całości Państwa i zapewnienie nienaruszalności jego granic

Ważne informacje dla ubezpieczonych w świetle nowych przepisów.

Podajemy szereg ważniejszych informacji dla ubezpieczonych — według nowych przepisów:

Ze względu na to, że istotnym wymogiem zwolnienia od dopłat w większości wypadków jest rodzaj choroby, względnie leków, decyzję w sprawie zwolnień powierza się lekarzom ordynującym. Osoby zwolnione od dopłat winny wykazać się zaświadczeniem pracodawcy z datą opuszczenia zatrudnienia, lub zaświadczeniem sekcji rejestracji ubezpieczonych względnie zaświadczeniem pracodawcy o wysokości zarobku (notatki w legitymacji).

W odniesieniu do dozorców i służby domowej zasadniczo należy przynosić zarobek poniżej 1.50 lub 2 zł dziennie.

Poza temi wypadkami chorzy zwracający się o porady do lekarza winni zaopatrzyć się w odpowiedni znaczek markowy, aby go wręczyć lekarzowi, gdy ten stwierdzi, że choroba z powodu której zasięgają porady, nie jest zwolniona od dopłaty. Znaczek markowy nakleja się na kartce choroby, lub wkładce (kartka papieru) i kasuje się datą i podpisem.

Przy wzywaniu lekarza do obłożnie chorych, lekarz zleca pobranie dopłaty na recepcie znakiem: dopłata za poradę i leki, albo tylko za leki, albo wolne od dopłaty.

W wypadku pierwszym, apteki pobierały całą należność z tytułu dopłaty, w drugim, apteki pobierają dopłatę tylko za leki, w trzecim zaś dopłat nie pobierają. To samo odnosi się do wypadku, gdy chory nie uiszcza dopłaty w

czasie wizyty ambulatoryjnej. W miejscowościach, w których Ubezpieczalnia pobiera leki z aptek prywatnych, należności te pobierają apteki prywatne, a następnie rozliczają się z Ubezpieczalnią.

W punktach lekarskich, gdzie wydają leki lekarze, dopłaty pobierają oni w sposób analogiczny. Znaczkę markową nakleja się na receptach i kasuje jak wyżej. Zasady powyższe odnoszą się również do przekazanych w leczenie przez bratnie Ubezpieczalnie Społeczne. (Wschód).

Tadeusz Romanowicz.*)

Odczyt pani dr. Bronisławy Kupruł-Jan w Klubie B. B. W. R.

W Klubie WWBR, odbył się w sobotę odczyt dr. Bronisławy Kupruł-Jan o Tadeuszu Romanowiczu, wybitnym mężu stanu i powstańcu 1863 r.

Prelegentka zaznajomiła słuchaczy z treścią książki p. Zofii Romanowiczówny p. t. „Tadeusz Romanowicz, w świetle wspomnień siostry i listów do matki i siostry”. Książka ta w najbliższym czasie ukaże się w druku, wydana staraniem „Komitetu Opieki nad Uczestnikami Powstania 1863/64 r.” w wykonaniu technicznym Sp. Akc. „Książnica - Atlas” we Lwowie. Obejmuje ona wspomnienia p. Romanowiczówny o Tadeuszu Romanowiczu od lat dziecięcych aż do końca jego pracowitego i pełnego zasług żywota. Poznajemy z nich Romanowicza jako dziecko i młodzieńca, gotującego się do czynnej walki o Polskę i do nestrudzonej dla niego, pracy. Poznajemy go jako wybitnego działacza narodowego, społecznego i politycznego, jednego z czołowych przedstawicieli demokracji w b. zaborze austriackim w ostatnich dziesiętnościach ubiegłego stulecia. Obok tych wspomnień mieszczą się w książce barwno liczne listy Tadeusza Romanowicza. Stanowią one pierwszorzędne źródło dla historii udziału młodzieży lwowskiej w powstaniu styczniowym i dla poznania ideowego nastawienia społeczeństwa małopolskiego w stosunku do walki zbrojnej o Polskę, mimo niepowodzeń 1863 roku.

Podając treść książki p. Zofii Romanowiczówny, prelegentka przedstawiła nie tylko dzieje życia Tadeusza Romanowicza, lecz także zacytowała dostojnie szereg wyjątków z jego listów. W wyjątkach tych odzwierciedliły się myśli i uczucia Romanowicza, który od lat dziecięcych rwał się do walki czynnej o niepodległość a zapisał swój zadokumentował nie tylko pracą w tajnych organizacjach narodowych, lecz także czynnym udziałem w szeregach powstańców. Dwukrotnie więzienie austriackie nie tylko nie stłumiło tego zapалу, lecz przeciwnie — dodało Romanowiczowi hartu i siły, tak że po zwol-

*) Tadeusz Romanowicz, ur. we Lwowie 23 października 1843, zmarł we Lwowie 20 maja 1904.

Nowy rocznik Tow. Tatrzańskiego.

Ukazał się nowy tom „Wierchów”, rocznika poświęconego górą i góralstwu, organu Polskiego Tow. Tatrzańskiego, wydawanego przez zarząd główny Towarzystwa pod redakcją prof. dr. Jana Gwalberta Pawlikowskiego i prof. dr. Walerego Goetla.

W tomie tym, liczącym 246 stron druku znajdujemy artykuły: „60-lecie Polskiego Tow. Tatrzańskiego”, Wł. Sankowicza „Oswald Balzer jako obrońca Morskiego Oka”, J. A. Szczepańskiego „Początki taternictwa zimowego”, S. K. Zarembki „Historia z niedźwiedziem”, J. Zborowskiego „Przyczynki do pobytu J. K. Kraszewskiego

Odnawianie „Sądu Ostatecznego” Michała Anioła.

Świąt artystyczny Rzymu ma od niedawna nowy przedmiot zainteresowań: jest nim odnawianie arcydzieła pędzla Michała Anioła, znajdujących się w muzeach watykańskich, w słynnych kaplicach Sykstyńskiej i Paulińskiej. Chodzi tu przede wszystkim o wielki „Sąd Ostateczny” (Giudizio universale), namalowany na suficie kaplicy Sykstyńskiej.

Mineły już, na szczęście, czasy, gdy panowała moda powierzenia prac renowacyjnych pierwszym lepszym partaczom, którzy psuli arcydzieła mi-

strzów Odrodzenia. Dziś prace restauracyjne prowadzone są pod umiejętnym kierownictwem znanego artysty profesora Biagetti.

Niestychanie ciężkim zadaniem jest restauracja dzieł wielkich mistrzów sztuki malarskiej XVI stulecia. Michał Anioł, podobnie jak niektórzy malarze ówczesni, posiadał talent wytwarzania i dobierania farb; wytwarzał on je prawie wyłącznie z naturalnych składników przyrody, nie używając zupełnie sztucznych produktów chemicznych (jak to się dzieje dzisiaj). Barwy te odznaczały się niezwykłą żywością i trwałością; minęły setki lat, a dziś jeszcze uderzają one oczy nasze swoją wyrazistością i jednością. Któż więc ośmieliłby się tknąć malowidło Michała Anioła, bez obawy, że je zepsuje i zepsuje?...

Umiał on tak dobrze mieszać swoje farby ze świeżym wapnem lub zwykłą farbą do bieleńia murów, że trwałość ich przekroczyła najśmielsze oczekiwania. Ośmiewają nas one jeszcze dzisiaj: od czasu do czasu tylko wymagają „odczyszczenia” i usunięcia śladów, jakie pozostawiała na nich działalność kurzu i dymu.

Tak więc odnawianie tych obrazów odbywa się obecnie pod wytrawnym okiem specjalistów profesorów. W ten sposób odrestaurowano niedawno dwa obrazy Buonarrotiego w kaplicy Paulińskiej: „Ukrzyżowanie Ś-go Piotra” i „Nawrócenie Św. Pawła”. Obecnie przystępuje się do prac nad odświeżeniem gigantycznego obrazu „Sąd Ostateczny”, znajdującego się w kaplicy Sykstyńskiej.

Obraz ten malował Michał Anioł przez długie lata w niestychanie trudnych warunkach. Pracował, leżąc na materacu, przymocowanym pod sa-

Pyjamy flanelowe 21.10.80
(na nowsze desenie)

„ANDRÉ”, pl. Mariacki 3.

mym stropem; zwrócony twarzą do sufitu, malował wspaniałą scenę „Ostatecznego Sądu”; farba pryskała mu nie raz w oczy i ściekała na twarz, lecz on się tem nie zrażał... Gdy ukończył swe arcydzieło, był już starym człowiekiem.

Ostatnie zdjęcia fotograficzne tego obrazu wykazały rzecz niezwykle ciekawą, nieomal rewelacyjną, dotąd całkiem nieznaną, a mianowicie obecność Dantego w „Sądzie Ostatecznym”. Jeżeli wpatrzeć się w tę fotografię (wieć kość naturalną), można zauważyć dobrze znaną, pogardliwą twarz wielkiego poety florenckiego, jakby zupełnie pograżoną w sobie i zwróconą w inną stronę...

Hipoteza malarza Lacava, w świetle najnowszych fotografii, nabiera niezbitych cech faktu. Dość spojrzeć na znane portrety Dantego pędzla Giotta lub Vasariego, aby upewnić się, co do podobieństwa. Uderza zgodność rysów twarzy, ostrego podbródka, orlego nosa, zacięcia ust i przykrycia głowy; zwykłego beretu z przykryciem na uszy, opadającym na kark. Nie ulega wątpliwości, że podobieństwo to okaże się jeszcze jaskrawszem po odrestaurowaniu wielkiego obrazu. R.

Nowy samolot furysylny.

W Białej (Pdlaskiej) oblatany został nowy typ samolotu turystycznego TW12, skonstruowany przez p. H. Toczolowskiego, a zbudowany przy współpracy p. Wulwa z pomocą finansową Klubu Lotniczego P. W. S. oraz dyrekcji fabryki. Aparat ten wykazał w locie krótki start, dobrą wzbijalność, oraz stosunkowo znaczną szybkość (szybkość maksymalna 170 km.) na go dzine.

Z Teatru Rozmaitości.

„No, no, Nanette”.

W sobotę odegrano tu poraz pierwszy we Lwowie operetkę „No, no, Nanette”, pod kierownictwem muzycznym p. Munda i w wykonaniu artystów teatru dramatycznego. Ta obsada właśnie przyczyniła się do przesunięcia w tem przedstawieniu punktu ciężkości z dziedziny muzycznej na sceniczno-mimiczną i zbliżenia tej operetki do komedii muzycznej. Świetna gra aktorska daje nam zupełną rekompensatę za brak walorów głosowych. Przepyszny komizm p. Leliwy, jak i do skona a gra reszty zespołu, a więc p. Bonackiej w roli uroczej Nanetki, sympatyczne przyjacielskiej p. Jakubińskiej i pełnej temperamentu p. Kamińskiej, w rolach inniejszych pań Krzywickiej i Rózyckiej, jak i panów Tarkiewicza — w roli głównej — poza tem Wieckowskiego i Słowińskiego, wniosły wiele humoru i tempa w tę banalną historyjkę o grzeszkałach miłośnych podstarzałego wydawcy biblii i pierwszym nieudalym kroku samodzielnym jego młodzieńczej siostrzenicy.

Należy rzeczywiście podziwiać szeroką skalę talentu naszych artystów dramatycznych, którzy porafiają się jednak i muzycznie i choreograficznie dosłownie do wymogów operetki, stwarzając i w tej dziedzinie doskonałe typy i specyficzny nastrój lekkości i we solości. Także inteligentna zmodernizowana reżyserja p. Tatarkiewicza, zasługująca na pełne uznanie. I muzycznie daje nam p. Mund światną wykonanie tej naogół nieekawej kompozycji, zawierającej tylko kilka miłych i melodyjnych piosenek przebojowych. Młody dyrygent zdradza tu wybitny nerw dyrygentki, głęboką muzikalność i temperament artystyczny. Na ogół zyska sobie ta operetka bszprzeczną powodzenie wśród szerokiej publiczności, pozwalając wielu ludziom spędzić kilka wesołych, bezrozkoch go dzin.

I. H. (w zast.)

PAMIĘTAJMY O CELACH I ZADANIACH TOW. SZKOŁY LUDOWEJ.

Wiadomości bieżące

23

stycznia
1934

Wtorek

Rajmunda

Intro. Tymoteusza

Wschód słońca 7:31

zachód słońca 16:5

TEATR WIELKI

Wtorek 23 bm. godz. 7.30 „Ivar Kreuger”. Abon. ABO nieważny.

Sroda 24 bm. godz. 7.30 „Ivar Kreuger”. Abon. 9.

Czwartek 25 bm. godz. 7.30 „Pieniądze, to nie wszystko”. Abonament ABO nieważny.

TEATR ROZMAITOŚCI

Wtorek 23 bm. godz. 7.30 „No, no Nanette” operetka. Abon. 10

Sroda 24 bm. godz. 7.30 „No, no Nanette” operetka. Abon. 10.

Czwartek 25 bm. godz. 7.30 „No, no Nanette” operetka. Abon. 10.

COLOSSEUM

Film: „Szalona wdówka”. Rewia: „Fuks w biegu”.

KINOTEATRY:

ADRIA: „Buffalo Bill”.

APOLLO: „Przed maturą”.

ATLANTIC: „Grzech jednej nocy”

CASINO: „A. L. 14 zatonała”.

CHIMERA: „Szalona noc w Zoo”.

GRAZYNA: „King—Kong i chór rosyjskich bojanów”.

KOPERNIK: „Urwis z Hiszpanji”.

MARYSIENKA: „Urwis z Hiszpanji”.

MIRAŻ: „Jej Królewska Mość”.

MUZA: „Ostatnia carowa”.

PALACE: „Wielka księżna Aleksandra”.

PAN: „Rewizor” z Vlastą Burianem

PASAŻ: „Hygiena seksualna” i Doda-
tek.

RAJ: „Wyrok życia” z Ireną Eichle-
równą.

SŁOŃCE: „Gehenna kobiety” oraz
rewja.

STYLOWY: „Szpieg w masce” oraz
rewja”.

SWIT: „Kazdemu wolno kochać”.

UCIECHA: „Noce portowe” oraz
rewja.

REPERTUAR

FILHARMONJI LWOWSKIEJ

Piątek 26 stycznia: III. Wielki Koncert Symfoniczny pod dyrekcją Jaszy Horensteina. Solista: Prof. Leopold Muenzer. 161

— Z Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych we Lwowie. Codziennie od 9—16 popołudniu otwarta jest wystawa Zespołu lwowskich artystów-grafików oraz zbiorowy pokaz dzieł prof. Pieniązka Józefa „Cykl Podtatrzański”, obejmujący akwarele z Podhala, Orawy i Spisza, tego najpiękniejszego zakątka Polski.

— Teatr Wielki. Dzisiaj we wtorek fascynujący film sceniczny J. Topy „Ivar Kreuger” największa sensacja repertuarowa. Rewelacyjna treść, niezwykle efektowne i emocjonujące sceny. 17 barwnych obrazów, rzucających ciekawe światło na tajemnicze dzieje życia i śmierci najsłynniejszego ze współczesnych potentatów giełdowych Ivara Kreugera, oto walory tej kapitalnej nowości, budzącej niebывale zainteresowanie wśród najszerzej publiczności.

— Teatr Rozmaitości. „No, no Nanette” (Abon. 10) Przemila, arcywesoła i melodyjna operetka V. Youmansa przyjęta przez publiczność niezmiernie gorąco, odegrana zostanie dzisiaj we wtorek oraz w dni następne. Złoty humor promieniujący z każdej sceny i melodyjna, lekka muzyka stwarzają czarującą atmosferę a bawiąca się znakomicie publiczność oklaskuje gorąco wszystkich wykonawców poszczególnych ról przy otwartej kurtynie.

— Colosseum. „Fuks w biegu” oto tytuł wspaniałej rewii granicy codziennie z wielkim powodzeniem przy wysprzedanej widowni, w wykonaniu świetnego zespołu „Wesołego Murzyna” pod kier. lit.art. Ref-Rera z Leo Fuksem na czele. Rewia grana będzie tylko jeszcze dziś i jutro. Na ekranie przepiękny film p.t. „Szalona wdówka” z dawno niewidzianą Gloria Swanson w roli tytułowej.

— Powszechne wykłady uniwersyteckie i politechniczne. W dniach od 23 do 29-go b. r. odbędzie się cykl V i VI. wykładów, pod wspólnym tytułem: „Z dziejów koza-

W 71 rocznicę powstania styczniowego

W dalszym ciągu obchodów ku uczczeniu 71 rocznicy powstania styczniowego w niedzielę popołudniu delegacje młodzieży szkolnej i Korpusu Kadetów złożyły hołd zmarłym uczestnikom powstania na cmentarzu 1863 r.

W dniu wczorajszym odbyło się w kościele garnizonowym uroczyste nabożeństwo. Mszę celebrował ks. dziekan Matejkiewicz. W nabożeństwie wzięli udział m. in. gen. Popowicz, uczestnik powstania 1863 r. Siłhs, dalej w zastępstwie wojewody dr. Szkodziński, z ramienia kuratorium nasz. Dworski, zast. star. grodz. Kirschner, plk. Bazyński, Korpus Oficerski, delegaci stowarzyszeń i organizacji społecznych i delegacje załogi lwowskiej. Honory wojskowe oddała kompanja Korpusu Kadetów. Na chórze orkiestra 40 p. p. odegrała utwory kościelne. O godz. 11 weteran z 63 r. Przetocki udekorował 7-miu obywateli miasta Lwowa „Krzyżem 70-lecia powstania styczniowego za opiekę i starania około weteranów.

W południe delegacja wojskowości oraz stowarzyszeń złożyła życzenia weteranom 63 r. na ręce wet. Kuczyńskiego.

W niedzielę popołudniu w Korpusie Kadetów odbyła się podniosła uroczystość ku uczczeniu powstańców 1863 r. Obecny był weteran Przetocki.

Wczoraj wieczorem sekretarz Komitetu Opieki nad powstańcami złożył przez radio hołd uczestnikom powstania 1863 r.

Przez cały dzień wczorajszy Strzelcy utrzymywali straż honorową przed tablicą Traugutta na pl. Bernardyńskim.

W godzinach popołudniowych w kucharzach załogi lwowskiej odbyły się pogadanki dla żołnierzy o powstaniu styczniowym.

Rodzina urzędnicza.

W niedzielę w godzinach popołudniowych w sali sesyjnej Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie odbyło się zebranie Komitetu organizacyjnego Rodziny Urzędniczej ziem Lwowskiej, zwołane przez upoważnioną delegację Zarządu Głównego Rodziny Urzędniczej, wojewodzina p. Belina-Prażmowska. Do Komitetu zostały zaproszone nast. osoby: p. wojewodzina Belina-Prażmowska, wicewojewoda Sochański, na sekret p. Alfredowa Kiljanowa, dr. Zofia Stawińska, Zofia Sochańska, Mikolajowa Kwaśniewska, Maria Starzyńska, Tadeuszowa Polakowa, Dominiko wa Moszoro, Włodzimiera Haninowakowa, Stekla Jussowa, Michalina Brzecka, Konradowa Szubertowa, Otylia Dąbrowska, pp. Włodzimierz Haniczak prezes Sądu Okręg., wiceprezes Alfred Spät, starosta grodzki dr. Klimow, radca woj. Seweryn Kuliczkowski, inspektor Marian Markiewicz, dr. Jarosław Bułat, Tadeusz Dunin-Brzeziński, Roman Jorkasch-Koch i radca Marian Galasiewicz.

Zebranie zainicjował pami wojewodzina,

wyjaśniając w dłuższym przemówieniu cele ideowe, ekonomiczne, kulturalne i inne stowarzyszenia Rodziny Urzędniczej, w końcu po omówieniu szczegółów organizacyjnych, zwrócił się z apelem do członków Komitetu organizacyjnego w sprawie rychłego założenia na terenie miasta Lwowa Rodziny Urzędniczej.

Po wyczerpującej dyskusji, komitet organizacyjny uchwalił utworzyć 26 kół powiatowych we wszystkich powiatach województwa lwowskiego, zaś w mieście Lwowie postanowiono zorganizować 6 kół resortowych, obejmujących rodziny urzędnicze urzędów administracyjnych Izby Skarbowych sądownictwa, Kuratorium, Dyrekcji Lasów Państwowych, Dyrekcji Poczty i Telegrafów. Ponadto komitet uchwalił odnieść się z prośbą do naczelników władz drugiej instancji aby wystosowali ze swej strony apel do podobnych sobie urzędów o jaknajbardziej poparcie akcji komitetu w terenie.

sali Towarzystwa przy ul. Zimorowicza 9, odczyt p. inż. Michała Swobody pt.: „Przejażdżki i przejeżdżania linii kolejowych”. Początek punktualnie o godz. 18:30. Goście wprowadzeni przez członków miłe widziani.

— Kary za dręczenie zwierząt. Ostatnio zostali ukarani przez Sad Grodzki mieśk! we Lwowie: Abraham Kampf ze Sichowa grzywna 20 zł.; Herman Horowitz, Lwów, ul. Wodna 3, grzywna 40 zł.; za używanie koni z ranami do pracy. Przez Sad Okręgowy został ukarany Izidor Mozes r. Manrycy Kohn, Zamarstynów, ul. Lwowska 14, grzywna 50 zł. za przeciążanie konia. Dopięsienia na dręczycieli uczyniła Liga Obrony Zwierząt we Lwowie.

— Wieczór taneczny T. O. M. Lwowski Okręgowy Komitet Obywatelski T. O. M. przy współudziale lwowskiego Koła Urzędniczego i Prokuratorów Urzędu w bieżącym karnawale podobnie jak w latach poprzednich „Karnawałowy Wieczór Taneczny T. O. M.”, a to w dniu 27 stycznia 1934, w salach II. Domu Techników przy ul. Abrahamowiczów. Cały czysty dochód przeznaczony jest na zakłady steroce Towarzystwa. Podobnie, jak lat poprzednich, niewątpliwie liczna publiczność z szerokiego kół towarzyskich weźmie udział w tym wieczorze — jednocząc w ten sposób szlachetną zabawę z poczuciem przyczyniania się do ulżenia doli nieszczęśliwych sierót i opuszczonych dzieci. Do tańców przygrywać będzie zespół jazzbandowy techników. Bufet własny o cenach dostosowanych do obecnych czasów. O ile kto dotąd przez przeoczenie nie otrzymał zaproszenia może otrzymać je codziennie w sekretariacie T. O. M., ul. Złota 10. (tel. 3-0-8), wstęp bowiem na zabawę jest przewidziany tylko za okazaniem zaproszenia.

— Z Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych we Lwowie. (Gmach Muzeum Przemysłu artystycznego, wejście od ul. Dzieduszyckich 1 1). Otwarta w Salonach Towarzystwa wystawa zespołu lwowskich artystów - grafików obejmuje bardzo starannie skompletowane prace blisko 20 zrzeszonych artystów lwowskich — budzi ona nadal żywe zainteresowanie zwiedzających ja. Zbiorowy pokaz dzieł prof. Pieniązka

Wypuszczenie biletów skarbowych serii V.

W Dzienniku Ustaw R. P. nr. 5 z dnia 20 b. m. ogłoszone zostało rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 b. m. o wypuszczeniu biletów skarbowych serii V.

Rozporządzenie to postanawia, że bilety skarbowe serii V. będą wypuszczone do obiegu, poczynając od dnia 25 stycznia b. r. Poza tym wszystkie inne przepisy dotyczące serii V. biletów skarbowych są takie same, jak seryj poprzednich, a mianowicie bilety serii V. będą z trzy i sześć - miesięcznymi terminami płatności w odcinkach po 1.000 zł. i 10.000 zł., a wysokość serii ogółem wynosić będzie 50.000.000 zł. Dla biletów z 3-miesięcznym terminem płatności oprocentowanie wynosić będzie 4½, zaś dla biletów z 6-miesięcznym terminem 5 proc. w stosunku rocznym; odsetki płatne będą zgóry przez potrącanie od wartości wymiennej biletu.

Sprzedaż biletów skarbowych serii V. odbywać się będzie w oddziałach Banku Polskiego. Bilety te będą wykupywane bez żadnych ograniczeń i potrąceń w okresie 6 miesięcy od daty płatności w oddziałach Banku Polskiego oraz upoważnionych do tego instytucjach; po upływie tego okresu, do czasu przedawnienia, bilety skarbowe wykupywane będą wyłącznie przez Kasę I. Urzędu Skarbowego w Warszawie.

Szlafroki ciepłe Zł. 14 80

„ANDRE”, pl. Mariacki 3.

Józefa, twórcy ogromny „Cykl Podtatrzański” składa się z 70 obrazów i zasługuje na specjalną uwagę. Są to akwarele z Podhala, Orawy i Spisza — precyzyjnie narysowane i namalowane pejzaże z kościółkami i kapliczkami, dworami, wnętrza izb zamków, jasełka, oitarze, przydrożne figury nadto typy górali i mieszczan z tych okolic w strojach ludowych. Prace te mające znaczenie informacyjne i historyczne stoja na bardzo wysokim poziomie i dają nam dokładny obraz Podhala tego najpiękniejszego zakątka Polski. Wystawa zainteresowała się Kuratorium Szkolne i zachęciło młodzież, by ją zwiedzała. Wystawa otwarta jest codziennie od 9 do 16-ej popołudniu. Wstępy znacznie zmniejszone.

— Bratnia Pomoc Studentów Wyższej Szkoły Handlu Zagranicznego urzędują 27 bm. w salach hotelu Europejskiego doroczną zabawę karnawałową. Zaproszenia wydaje sekretariat Tow. codziennie od 10 do 13, Bourlarda 5, tel. 67-58.

— Kurs przeciwalkoholowy. W ciągu nadchodzącego „Tygodnia Propagandy Trzeźwości”, Polska Liga Przeciwalkolowa urzędują trzydniowy bezpłatny kurs przeciwalkoholowy dla starszych harcerzy i akademików w dniach od 6—8 lutego w godzinach od 6—8 wieczór, względnie od 18—20, w lokalu T. S. L., ul. Czarnieckiego 1. II. piętro Zgłaszać się należy do Zarządu Pol. Ligi Przeciwalkolowej lub do Lokalu starszych harcerzy, ulica Fredry 3, w godzinach od 5—7 wieczór.

— Wylistkowa tragedia uczennicy sieroty. Sierota przysmarta przez biedną emerytke uczennica 6 kl. gimn. musi przerwać naukę pomimo wielkiej pilności i zdolności, bo nie ma na opłatę czesnego. Kto chce jej pomóc, raczy złożyć datkę dla A. Z. w Administracji naszego pisma. 164

— Wojewoda stanisławowski Jagodziński w Warszawie. Wojewoda stanisławowski p. Jagodziński przybył w sprawach służbowych do Warszawy.

— Wypłata zasiłków dla bezrobotnych pracowników umysłowych. Wypłata zasiłków dla bezrobotnych pracowników umysłowych za styczeń b. r. odbędzie się w dniach następujących: W środę 31 bm. lit. A—L, w czwartek 1 lutego lit. M—Z, w obu dniach od godz. 9—12.

— Przedłużenie zgłoszeń do Ubezpieczalni Społecznej we Lwowie. Dowiadujemy się, że termin zgłoszeń do Ubezpieczalni Społecznej we Lwowie został — wobec bardzo poważnego napływu zgłoszeń — przedłużony do 31 stycznia. Jest to termin nieodwołalnie ostateczny. Zgłoszenia są przyjmowane w biurze przy ul. Szpitalnej 1, od godziny 8—14, a ponadto dla wygody

Kłęby dymu na Poczcie Głównej.

Wczoraj w południe w gmachu poczty głównej przy ul. Słowackiego poczeli się nagle wydobywać kłęby dymu z różnych stron. Wśród publiczności i części urzędników wybuchła panika, gdyż momentalnie rozeszła się pogłoska, że w gmachu wybuchł pożar. Przybyła na miejsce straż pożarna stwierdziła, że dym wydobywał się z kaloryferów. Palacz bowiem narzucił zbyt wiele koks pod kocioł centralnego ogrzewania.

stron w godzinach popołudniowych od 15—20. Należy zwrócić uwagę, że przedłużony termin powyższy jest nieodwołalnie ostateczny, zgłoszenia po tym terminie podlegają już rygorom prawnym.

— **Egzekucja należności dostawców.** Agencja „Wschód“ donosi z Warszawy: Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, iż ze stanowiska prawnego nie istnieją przeszkody do zajmowania w drodze egzekucji administracyjnej należności, wypłacanych przez Skarb Państwa i Związki Komunalne dostawcom, oraz przedsiębiorcom w trakcie wykonywania przez nich umów o dostawy lub roboty. Aby nie powodować trudności w wykonaniu umów, Urzędy skarbowe mogą należności dostawców w trakcie wykonywania przez nich robót i dostaw do wysokości 25 proc. tych należności zajmować.

— **Sprzedż znaczków pocztowych w urzędach pocztowych.** Celem ułatwienia publiczności nabywania znaczków pocztowych, Dyrekcja Poczty i Telegrafów we Lwowie wydała zarządzenie, aby wszystkie okienka wszystkich oddziałów służby sprzedawały znaczki pocztowe i druki płatne. Okienka będą zaopatrzone w odpowiedni napis orientacyjny.

— **„Bądźmy gotowi“** to hasło, pod jakim Liga Obrony Powietrznej i Przeciwigazowej obchodzi w bieżącym roku dziesięciolecie swego istnienia. Znajdując ono wśród społeczeństwa posłuch i zrozumienie. Znajdują się jednostki, które hasło to wprowadzają w czyn organizując miejscowe Koła L. O. P. P. o poważnej ilości członków. Do takich roku mających obowiązki wobec Państwa obywateli należy p. Mieczysław Borowski właściciel kawiarni George'a, który z własnej inicjatywy założył w gronie personelu hotelu i kawiarni George'a miejscowe Koło L. O. P. P. liczące 90 członków. Dał on dowód, co może zdziałać dobra wola jednostki. Gdy p. M. Borowskiemu ze strony organizacji L. O. P. P. złożono podziękowanie za jego pracę około założenia Koła oświadczył, że najcenniejszym dla niego podziękowaniem będzie, jeśli znajdzie jak najwięcej naśladowców swej akcji. Oby życzenia p. Mieczysława Borowskiego ziszczyły się w jak najszerszej mierze.

— **Stypendja im. ś. p. Ireny Pogonowskiej** Dyrekcja I. Państwowego Seminarjum Żeńskiego we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, że Rada Pedagogiczna tutejszego zakładu na posiedzeniu z dnia 16 listopada 1933 r. przyznała jednorazowo 2 stypendja z funduszu im. ś. p. Ireny Pogonowskiej, a mianowicie p. Janu Jadwidze, ucz. IV. kursu zł. 35, p. Kowalskiej Marii ucz. IV. kursu 35 zł. Powyższe stypendja zostały przyznane i wypłacone w uznaniu postępów obu pań w nauce biologii. Po wypłaceniu stypendiów fundusz stypendyjny złożony na książeczkę M. K. O. t. j. z odsetkami wynosił w dniu 21 listopada 1933 r. 762 zł. 58 gr. Jest to pierwsze stypendium wypłacone z funduszu im. ś. p. Ireny Pogonowskiej.

— **Zwolnieni od opłat na fundusz pracy.** Izba Rzemieślnicza donosi: Rzemieślnicy wykonujący swój zawód na podstawie kart rzemieślniczych i wykupujący świadectwo przemysłowe VIII. kategorii nie mają obowiązku opłacać od zarobków wypłacanych swym pracownikom składek do Funduszu Pracy ani za swych pracowników ani też od siebie.

Delegat powstańców z 1863 roku u generała Popowicza.

Wczoraj w godzinach przedpołudniowych przybył do biura Dowódcy Korpusu gen. Popowicza delegat weteranów por. Przetocki i wręczył p. Gene-

ralowi pamiątkowy Krzyż 70-lecia powstania styczniowego, nadany na wniosek Kapituły tego Krzyża.

Ratujmy Towarzystwo Ratunkowe!

Instytucja, która od szeregu lat ratuje na każdym miejscu i o każdej porze obywateli Lwowa w nieszczęśliwych wypadkach — znalazła się w rozpaczliwym położeniu i obecnie sama potrzebuje od nas wszystkich ratunku.

Naogół społeczeństwo niewiele zastanawia się nad organizacją i środkami istnienia Towarzystwa Ratunkowego. Wielu sądzi, że jest ono instytucją miejską, finansowo dobrze zaopatrzoną. W rzeczywistości jednak powstało ono z inicjatywy prywatnej i jest towarzystwem prywatnym, czerpiącym dochody z wkładek mielicznych członków i ze skąpych darów, borykając się z nieustannym niedoborem kasowym. Na tych skąpych podstawach zbudowane są Towarzystwa ratunkowe zagranicą, ale zazwyczaj cieszą się one znacznym poparciem i mają dostateczne fundusze.

Lwowskie Tow. Ratunkowe istnieje już przeszło 40 lat — od 8 maja 1893 r. W czasach przedwojennych rozwijało się dobrze, jednakże wojna, a zwłaszcza inwazja ukraińska zniszczyła cały jego inwentarz. Dopiero dzięki pomocy amerykańskiego tow. I. M. C. A., które ofiarowało im instrumenty lekarskie i zapas leków. Towarzystwo Ratunkowe podniosło się z upadku, a nawet było zaopatrzone w możliwość zakupu apteki.

Liczba nieszczęśliwych wypadków

stale wzrastała i osiągnęła 15—16 tys. rocznie. Wprowadzono podwójne dyżury lekarskie, a liczba lekarzy pracujących na stacji ratunkowej podniosła się do 13. Gmina m. Lwowa wydatnie wspomagała Tow. Ratunkowe, udzielała mu subwencji do 60 tys. zł. rocznie.

Obecnie subwencje zarówno miejskie, jak banków i instytucji ubezpieczeniowych bardzo zmalały, ilość członków spadła do liczby 700 osób. przewozy chorych, które dawniej dawały rocznie 10 tys. zł. dochodu, przynoszą dziś tylko 4 tys. rocznie. Natomiast wydatki nie tylko nie maleją, ale wzrastają. Konserwacja jednego auta kosztuje rocznie wraz z benzyną 10 do 12 tys. zł. Dług Towarzystwa wynosi obecnie 35 tys. zł. Wskutek ograniczenia liczby lekarzy dyżurnych stacja ratunkowa nie może nadać opieki ratunkowej rannych i chorych, zgłaszających się w dzień i w nocy.

Widzimy z tego, że tak pożyteczna, niezbędna w wielkim mieście instytucja przynosiąca ludności zupełnie bezpłatnie stanąć dziś przed groźbą ruin. Nie możemy na to pozwolić. Obywatele Lwowa, którzy tylko z pomocy tej instytucji korzystali i niewiedomo, w jakich okolicznościach jeszcze potrzebować jej będą, muszą pośpieszyć z pomocą, by umożliwić Tow. Ratunkowemu egzystencję. (mg.)

Dwaj ambasadorzy.

Pierwszy ambasador sowiecki w Warszawie Aleksander Trojanowski (na lewo) i ambasador Stanów Zjednoczonych w Moskwie William Bullitt na pokładzie statku „Washington“ przed wjazdem do portu nowojorskiego.

O radiowych audycjach gramofonowych.

Audycje gramofonowe rozgłośni polskich uległy w bieżącym sezonie reformie. Przedewszystkiem znikły nienalcałkowicie z programów radiowych krótkie 10-cio minutówki, które nie pozwalały na tworzenie audycji o określonej wartości i myśli przewodniej. Po drugie audycje gramofonowe potraktowane zostały narówni z muzyką żywą pod względem repertuarowym, jak i czasu ich nadawania, dając w ten sposób możliwość słuchania ich wszystkim kategoriom słuchaczy.

Obfity materiał dają płyty w dziedzinie repertuaru lekkiego, przyczem stroną artystyczną stoją tu na bardzo wysokim poziomie. Pomysłowe, urozmaicone układy, barwne, błyskotliwe wykonania przez znakomitych artystów — oto ich zalety.

W dziale muzyki poważnej na uwagę zasługują liczne utwory, nieznan-

nam z muzyki żywej. Utwory te, z natury rzeczy są mniej przystępne, dlatego też wprowadzone zostały do audycji tych krótkie popularne objaśnienia.

Ostatnio nadana została przez Polskie Radio audycja gramofonowa z różnych dziedzin muzyki „Od gawoty do rumbi“, „Najpiękniejsze głosy świata“, „Z zapomnianych oper“, „Mało znane utwory symfoniczne“, „Od ksylofonu do organów“, „Konkurs tenorów“, „Do słuchu i do tańca“, „Dzieje Trystana i Izoldy“ i wiele innych.

Najbliższe programy gramofonowe sygnalizują m. in. następujące nowości: Strawiński: Historia żołnierza, Misterium wiosny; de Falla Koncert na klawesynie, Trójkatny kapelusz; Honegger: Rugby, Kwartet; Farnman: Suita na kwartet fortepianowy; F. Schmitt: Rapsodia wiedeńska; Raval; Septet; V. D'Indy: Istar.

Krzyż 70-lecia powstania styczniowego dla Lwowian.

Kapituła Krzyża 70-lecia Powstania Styczniowego w Warszawie na wniosek weteranów z r. 1863/64 przyznała Krzyże za zasługi położone na polu opieki nad weteranami pp.: wiceprezydentowi posłowi dr. Strońskiemu, naczelnikowi wydz. Urz. wojew. we Lwowie dr. Szkodzińskiemu, Józefowi Błażynia-Chołodeckiemu, mjr. Klinkowi, Irene Kuczyńskiej i dr. Rachwałowi.

Jakież to ciekawy człowiek!
O wszystkim można z nim mówić... tak mówią w towarzystwie o ludziach, którzy pilnie czytają dobre czasopisma i czerpią stamtąd materiał do rozmowy. Kupujcie i czytajcie czasopisma!

Ze spraw emigracyjnych.

Ważne dla emigrantów do USA.

Syndykat Emigracyjny podaje do wiadomości, że konsulat amerykański w dalszym ciągu wymaga od emigrantów ubiegających się o wjazd do Stanów Zjedn. gwarancji nadesłanych z Ameryki i stwierdzających stan majątkowy osób wzywających.

Jako gwarancje służą: zaświadczenie od pracodawcy, stwierdzające wysokość zarobków oraz zaświadczenia z banków, podające wysokość złożonych wkładów.

Emigranci, którzy nie posiadają tych gwarancji i którzy mają wiadomość od krewnych, że te zaświadczenia nie zostały jeszcze nadesłane do Konsulatu amerykańskiego, bezwzględnie nie powinni przyjeżdżać do Konsulatu amerykańskiego w terminie wyznaczonym na karcie wstępu, gdyż wizy nie otrzymają, muszą natomiast niezwłocznie skomunikować się z krewnymi w sprawie rychłego nadesłania gwarancji, a następnie zwrócić się do najbliższego biura Syndykatu Emigracyjnego, w celu napisania podania do Konsulatu o nową kartę wstępu.

Jednocześnie Syndykat przypomina, że ceny kart okretowych do Stanów Zjedn. niegdy podwyższono. Obecnie karta okretowa 3-ciej klasy do Nowego Jorku kosztuje z Warszawy dol. am. 125, z innych miast Polski dol. 128. Emigranci polscy ponadto płacą, jako dotychczas, podatek główny „head tax“, wynoszący dol. 8.

Dalsze transporty osadników do Espirito Santo.

Po wyjeździe transportu w dn. 27-go stycznia r. b. będzie formowany drugi transport osadników na kolonię „Orzeł Biały“ (Agua Branca) w stanie Espirito Santo w Brazylii.

Transport ten wyjedzie dnia 3 marca. Informację udziela Tow. Kolonizacyjne w Warszawie, Kopernika 30, oraz przygotowuje do drogi Syndykat Emigracyjny w Warszawie (Niecała 7) i wszystkie jego oddziały prowincjonalne.

Emigracja do Kuby i Meksyku.

Emigranci przygotowani do podróży do Kuby i do Meksyku winni bezwarunkowo wyjechać najbliższym transportem, odchodzącym z Warszawy dnia 13 lutego b. r.

Według otrzymanych wiadomości, meksykańska imigracyjna ustawa ma ulec zmianie i w związku tem mają nastąpić wielkie ograniczenia emigracyjne dla obywateli poszczególnych krajów. Prawdopodobnie wjazd obywateli polskich do Kuby i do Meksyku będzie zupełnie zabroniony.

Posiadacze wewzwań z Kuby i Meksyku winni we własnym interesie jak najrychlejszy zwrócić się do Centrali Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Niecała 7) lub do oddziału czy też agencji Syndykatu na prowincji w celu załatwienia formalności wyjazdowych.

Cyganie porwali 9-letniego chłopca.

Dziewięcioletni Bernard Steckknopi, zam. u swych rodziców przy ul. Długiej 25 w Zamarstynowie, jeszcze ub. soboty wyszedł z domu i zaginął. Według informacji sąsiadów chłopca mieli porwać cyganie, którzy mieli obóz w Zamarstynowie i odjechali już w nieznanym kierunku. Policja zarządziła pościg.

Zryczałtowanie podatku obrotowego.

Donoszą nam z Warszawy: Związek Izb Przemysłowo - Handlowych przesłał Ministerstwu Skarbu opinię w sprawie projektu zryczałtowania podatku obrotowego dla drobnych płatników na r. 1934.

Związek Izb Przemysłowo - Handlowych podnosi, że projekt zryczałtowania podatku obrotowego, wprowadzając możliwość indywidualnych korektyw przy ustalaniu podstaw wymiaru ryczałtowego, zawiera zasadę kolidującą z podstawowym założeniem metody zryczałtowania wymiaru. Wskazuje w projekcie drogę podwyższania obrotów w wypadku osiągania przez przedsiębiorstwa w latach 1932 i 1933 obrotów wyższych od przeciętnych obrotów uzyskanych w latach 1930 i 1931 może spowodować wyłączenie wielu płatników z pod ryczałtu. Związek Izb wypowiedział się za poniesieniem koncepcji eliminacji płatników.

Pozatem Związek Izb wskazał celowość indywidualnego przyznawania zniżek podatkowych do 25 proc. dla przedsiębiorstw handlujących artykułami podlegającymi scalonemu podatkowi obrotowemu, wyrażając jednocześnie pogląd, że najwłaściwszą formą rozwiązania byłoby generalne obniżenie podatku zryczałtowanego o 20 proc. dla wszystkich przedsiębiorstw, które w latach 1930 i 1931 i nadal opłacają podatek scalony. Związek Izb prosi o włączenie do grupy płatników opłacających ryczałt przedsiębiorstw skupu zawodowego IV. kat. handlowej, zakładów gastronomicznych, wykupujących świadectwa III. kat. handlowej i młynów, wykupujących świadectwa VI. do VIII. kat. przemysłowej.

Ponadto Związek Izb zaproponował Ministerstwu Skarbu, aby ryczałtem były ujęte i te przedsiębiorstwa, których indywidualny wymiar w latach 1931 i 1932 nie przekraczał maksymalnej granicy, a które dotychczas nie podlegały temu systemowi.

Dzień św. Antoniego w Rzymie.

Według starodawnego obyczaju w Rzymie w dzień św. Antoniego udziela się błogosławieństwa zwierzętom domowym. — Zdjęcie przedstawia charakterystyczną scenę błogosławienia zwierząt domowych przed kościołem św. Euzebiusza w Rzymie.

Program radiowy.

Wtorek, 23 stycznia.

Lwów. Godz 7—8: Audycja poranna. 8—11:40: Przerwa. 11:40: Codzienny przegląd prasy polskiej. 11:50: Odczytanie programu na dzień bieżący i komunikaty. 11:57 Sygnał czasu z Obserwatorium Astronomicznego w Warszawie, hejnał z Wieży Mariackiej w Krakowie. 12:05: Muzyka taneczna (płyty). 12:30: Wiadomości meteor. 12:33: Symfonia „Surprise”. J. Haydna (płyty). 12:55: Dziennik południowy. 13—15:25: Przerwa. 15:25: Lwowska Giełda Zbożowa. 15:30: Tr z Warsz. Wiadomości gospodarcze. 15:40: Trans. z Warszawy. Fragmenty z dramatu muzycznego „Tristan i Izolda” (płyty), poprzedzone słowem wstępem Karola Strömengera. 16:25: Trans. z Warszawy. Skrzyżka P. K. O. 16:40: Trans. z Warszawy. „Kacik językowy” — prelegent prof. St. Słoiński. 16:55: Trans. z Warszawy Jazz na dwa fortepiany w wyk. Leona Boruńskiego i Henryka Warsa. 17:25: Trans. z Warszawy Pieśni polskie w wyk. Haliny Dudiczówny. Przy fortepianie prof. Ludwik Urstein. 17:50: Biuletyn turystyczny Lwowskiej Dyrekcji Koleji. płyty i repertuar teatrów. 18: Trans. z Warszawy. „Piętnastolecie szkolnictwa ogólnokształcącego” — wygl. dyr. Michał Mendys. 18:20: Trans. z Warszawy. Recital wiolonczelowy Kazimierza Wilkomirskiego. Przy fortepianie prof. L. Urstein. 19: Odczytanie programu na dzień następnny. 19:03: „Powieści Jakóba Wassermanna” — felieton wygl. prof. dr. Zdzisław Zygmunt. 19:15: Rozmaitości. 19:25: Trans. z Warszawy. Felieton aktualny. 19:40: Wiadomości sportowe. 19:47: Dziennik wieczorny. 19:55: „Silva Rerum”. 20: Trans. z Warszawy. „Hrabina Maritza” — operetka w 3-ach aktach E. Kalmana, w radiofonizacji i reżyserii Michalina Makowieckiej. Wykonawcy: orkiestra symfoniczna P. R. pod dyr. Zdzisława Górzynskiego oraz Zofia Zmigrod - Fedyczkowska Halina Dudiczówna. Jadwiga Zwidrowna. Aleksander Wasiel. Feliks Szczepański. Bolesław Bołko i inni. W I-iej przerwie trans. z Warszawy. Kwadrans literacki. „Złośny flirt” — fragment z pow. „Wielki szlem” — Magdaleny Samozwaniec. 22:30: Trans. z Warszawy. Muzyka taneczna z kaw. „Italia”. orkiestra Arkadiusza Flato. 23: Komunikaty. 23:05—23:30: Muzyka taneczna w wyk. Jacka Hylkona, płyty.

Środa, 24 stycznia.

Lwów. Godz 7—8: Trans. z Warszawy. Audycja poranna. 8—11:40: Trans. z Warszawy. Z Dyrekcji Państw. Loterii klasowej, ciągnięcie 1 miliona zł. 11:40: Trans. z Warszawy. Codzienny przegląd prasy.

Szanujesz zdrowie, czas i pieniądze, podróżując, wysyłając listy i towary samolotami. Informacje i bilety: Tel. 45-71 i 29-36 i biura podróży.

Kronika Ziemi Stanisławowskiej.

„ZA OCEANEM”

Premjera w teatrze Moniuszki w Stanisławowie

Niewiadomo, czy za punkt wyjścia do omówienia ostatniej premiery wziąć enuncjacje i zapewnienia dyrekcji, któremi tak hojnie na początku sezonu szafowano — o wartościowym repertuarze o częstej zmianie reżyserów i doangażowywaniu na okresy znanych sił aktorskich — czy, może nawiązać do niesławnej pamięci „Jim i Jilla”, i równie smutnej rewii sylwestrowej, czy wreszcie ograniczyć się na samej wzmiance o wystawieniu tej „operetki” — Z której strony podejść, by nie zaszkodzić teatrowi jako takiemu i nie narazić się na zarzut subiektywizmu lub wręcz nastawienia? Zadanie, niewdzięczne i trudne.

Porównując efekt ostatniego przedstawienia z zapowiedziami, które je poprzedziły, przypomina się przysłowie o górze co urodziła mvsz.

Z operetki na afiszu ogłoszonej, zrodził się na scenie... wodewil z przed kilkadziesiąt lat. Wodewil bez treści, akcji, myśli, czy tendencji. Wodewil — a nie operetka. I to właśnie było pierwszą niemilą dla publiczności niespodzianką (aby nie użyć innego właściwszego określenia dla tego rodzaju „dowolności”). — Czy takie podwójne lekceważenie publiczności, i podawanie niesmacznej, starej i zepsutej stawy i pod fałszywą jeszcze firmą — i nie przyczyni się do wielkiego uszczerbku w utrzymaniu tej bezprzecznie dużej sympatii i kredytu moralnego i artystycznego, jaki w początkowych okresach swej pracy zespół nasz szeregiem sukcesów sobie zdobył — pozostawiam ocenie doradców „literackich”.

Przyznać trzeba, że scena i widownia wykazały dużo dobrej woli; wykonawcy na scenie z ogromnym nakładem sił wydobylali poszczególne momenty, aby ratować sytuację, a widownia... w patrzaniu i słuchaniu wszystkiego tego zdała doskonałe egzamin z taktu, opanowania się i ogromnej... cierpliwości.

Z dodatkich pozycji należn podkreślić doskonale opracowanie strony muzycznej, pod wytrawnym kierownictwem dyr. Staldera i sumienna bezwzględnie staranna i na wysokim poziomie artystycznym utrzymaną stronę dekoracyjną o Gerlacha. — Z poszczególnych wykonawców wyróżniła się p. Pielechówna, operująca bardzo mi-

łym i ujmującym głosem (piosenka „do kuczyca”). P. Wasilewski i p. Kopaczówna stworzyli b. udaną „parke” narzeczniczą; aktualja natomiast głoszone przez p. W. nosily wybitnie dietno kuchni, humoru narodu Pawliczków i pogoni za... popularnością — samego wykonawcy Druga para emigrantów, iakkolwiek nie przebiegała w środkach w kierunku zaskarżenia sobie serc i uwagi widowni odnosiła wręcz przeciwny skutek. Bo ani p. Bay-Rydzewski (Aron Mandelblat) szarżowaniem swej roli, ani jego partnerka Sara (p. Schrott-Kalińska) strona wokalna — poza ogólnym niesmakiem i sporadycznymi oklaskami za tanie efekty, mniej wybrednej publiczności — niczego więcej zdobyć nie mogli. Na marginesie roli p. Baya należn jeszcze podkreślić, że kreacja taka — pełna przeszarżowanych „zmonesów i niesmacznego „zdyłczenia”, nie pokrywa się z zadaniem i rolą polskiej kresowej placówki kulturalnej. Sukces odniosła p. Łozińska (jako tancerka Bebe Rose), gorąco aplaudowana przy otwartej scenie, w tańcu marynarskim i „pas detroit” holenderskim z Ładosiówną i Faliszewskim Z innych wykonawców wymienić należn p. Szczutka (Tschichi, wódz dziłki), Wirskiego (Jawlelew, impresario), Czabanowskiego (Wielchetek) i Elwakowska (Prufu, dziłka kobieta).

„Operetka „Za oceanem” w ogólnej linii rozwojowej naszego zespołu jest zbyt czynnym, niepotrzebnym i szkodliwym skokiem w dół, który dałby się zapewno ominąć przy staranniejszym wyborze repertuaru. Marnotrawienie zaś dotychczasowego dorobku i sukcesów, może fatalnie zaciążyć na linii ewolucyjnej teatru stanisławowskiego.

I. Demian.

KUPON „SŁOWA POLSKIEGO”

uprawniający do nabycia 2-ch biletów z 30% zniżką od cen normalnych na wszystkie przedstawienia teatru zawod. im. St. Moniuszki, pod dyr. Zuzanny Łozińskiej — Ważny 23. I. 1934.

Wyciąć i przedłożyć w kasie Teatru.

Komitet Funduszu Szkolnictwa Polskiego zagranicą.

W ub. tygodniu odbyło się w sali posiedzeń Urzędu Wojewódzkiego zebranie Komitetu zbiórki na Fundusz Szkolnictwa Polskiego zagranicą, na którym wybrano Komitet ścisły w składzie: wicew. S. Czerwiński (przew.), dr. M. Siemieński (sekr.) oraz gen. K. Łukowski, dca 11 dywizji piechoty; dr. K. Zieliński, prezes s. o.; A. Okołowicz, prez. O. U. Z.; inż. J. Wołkanowski, dyr. P. K. P.; A. Pajczkowski, starosta powiat.; K. Molczanowski, insp. szkol-

ny; dyr. St. Umański; Władysław Drabik, dyr. semin.; T. Rotter, dyr. szkoły handlowej; W. Chowaniec, prezyd. m. Stanisławowa; Z. Dziekońska, przew. Z. P. O. K.; mgr. Fr. Kotlarczyk, prez. Z. S.; J. Ochman, kom. „Legionu Młodych”; dyr. L. Ziobrowski; dyr. Dandówna; K. Schreisser; prez. stow. kupców polskich; Izak Hafer, prez. stow. kupców żyd. oraz Br. Czillik, kier. PATA.

Najbliższe imprezy na Huculszczyźnie.

Huculszczyzna będzie w najbliższych dniach terenem szeregu zdarzeń i imprez sportowych. I tak 2. lutego, iakk to już donosiłmsy, odbędzie się poświęcenie schroniska P. T. T. Stanisławów na Przełęczu Tatarskiej, 3-go i 4-go lutego zwiędzi Huculszczyzny i Czarnohore pociąg raidowy z grupa zagranicznych turystów. Z tej okazji odbęda się międzyszekcyjne zawody sekcji narciarskich P. T. T. o puchar Tow-

atrzańkiego. Do zawodów, które organizuje oddział stanisławowski — stanie 25 sekcji Tow. Tatrzańkiego Prawdopodobnie urzadzi się również w tym dniu sialom, jedna z najpiękniejszych konkurencyj narciarskich. — Dnia 4. lutego odbędzie się poświęcenie i otwarcie nowowbudowanej skoczni narciarskiej w Worochcie z udziałem zawodników zakopiańskich.

TEATR IM. MONIUSZKI W STANISŁAWOWIE:

Wtorek, 23 bm. godz. 20: „Za oceanem”.

KINOTEATRY W STANISŁAWOWIE:

BELLONA: „Bandyta-Detektyw”. OLIMPJA: „Kawalkada” (Clive Brock). TON: „W cieniu krzyża”. WARSZAWA: „Szalona noc”. URANJA: „Serce włóczęgi” (Al. Jolson).

Ze Związku Pracy Obyw. Kobiet. W środe, 24 b. m., o godz. 18-iej odbędzie się w Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet wykład przybyłej z Warszawy referentki spraw zagranicznych n. t.: „Dzisiejsza Polska Sowiecka, a międzynarodowa ochrona mniejszości narodowych”.

Patriotyzm inwalidy wojennego. Na recepcja Wojewody stanisławowskiego nadesłał Teodor Szumski, inwalida wojenny, zam. w Bukaczowcach, kwotę zł. 100, przeznaczając ją na polskie lotnictwo. Wymienio na kwotę ofiarował Szumski powodowany wdzięcznością za pomysłne załatwienie jego prośby o przyznanie pensji inwalidzkiej, która wypłacona mu również za lata ubiegłe. Czyż ten jest wpływem głębokiego patriotyzmu b. obrońcy Ojczyzny, oraz świadczy dobitnie iakką wartość przywia-

zuja nawet nahużej do rozwoju lotnictwa w Polsce.

Otwarcie lokalu Związku Oficerów Rezerwy. W ub. tygodniu odbyło się otwarcie nowego lokalu Koła stanisławowskiego Związku Oficerów Rezerwy. Lokal związku mieści się w gmachu Sokoła I. (pl. Mickiewicza). Tegoroczne walne zgromadzenie Zw. odbędzie się w lokalu Tow. w niedzielę 11 lutego o godz. 10.

Poświęcenie skoczni w Cieżowie. W niedzielę, 23 stycznia odbędzie się w Cieżowie poświęcenie skoczni wybudowanej przez Związek Strzelecki w Stanisławowie.

Najbliższe imprezy strzeleckie w Stanisławowie. Niezwykle czynny i ruchliwy oddział Z. S. Stanisławów miasto, organizuje w najbliższym czasie dwie imprezy, jedna o charakterze wewnętrznym, a to tradycyjny „Opłatek”, 27 b. m. oraz wielka zabawa kostiumowa w sobotę, dnia 3 lutego 1934.

Sped bekonowy. W ub. tygodniu odbył się w Marjampolu okręgowy sped świni, typu bekonowego. Ze spedu wysłano do Państw. Przetwórnictwa mięsnych kilkadziesiąt bekonaków. Ludność, która zrozumiała dobrodziejstwo spedu, wysyła bekoniaki wprost do Chodorowa, i uzyskuje wyższą cenę, rdyż pomija w ten sposób pośredników.

ZWIĄZEK STRZELECKI

№ 112.

ORGAN ZARZĄDU VI. OKRĘGU ZWIĄZKU STRZELECKIEGO

23 I. 1934.

Gen. Berbecki o rozwoju Zw. Strzeleckiego.

General dywizji Leon Berbecki, otoczony chwałą wojenną, oficer legionowy, słynny dowódca 5 pułku piechoty „Zuchowatych”, w czasie swych licznych inspekcji wojskowych, jako Inspektor Armji, zawsze żywo interesuje się stanem i pracami lokalnych jednostek organizacyjnych Związku Strzeleckiego. Chcąc usłyszeć tak miarodajną i cenną opinię zasłużonego Żołnierza Komendanta, zwróciliśmy się doń z gorącą prośbą o podzielenie się uwagami i wskazówkami na temat pracy strzeleckiej. Korzystając z zawsze życzliwej uprzejmości Pana Generała, dzielimy się uzyskanym wywiadem z czytelnikami.

W licznych inspekcjach terenowych niewątpliwie poznał Pan Generał dokładnie pracę strzelców, to też odwołując się do serdecznej życzliwości tylekroć przez Pana Generała okazywanej Związkowi Strzeleckiemu, pragnąłbym prosić Go o wypowiedzenie swych uwag na temat stanu rozwojowego prac Związku.

Uważam Związek Strzelecki za jedną z stuprocentową organizację obrony narodowej. Przedewszystkiem więc Związek jest organizacją masową, powszechną i pod względem siły liczebnej bezkonkurencyjną. W założeniach swej pracy Związek Strzelecki posiada trzy zasadnicze elementy, stanowiące o wartości żołnierskiej jego członków: miłość Ojczyzny, kult Wodza oraz poczucie honoru i własnej godności strzeleckiej. Wasza praca wychowania obywatelskiego intensywnie prowadzona we wszystkich ośrodkach organizacyjnych kształci strzelca na uświadomionego obywatela Państwa, a przez udostępnienie mu poznania wielkości i potęgi Polski, rozwija w nim ofiarne i gorące uczucie miłości Ojczyzny.

Związek Strzelecki dysponuje wielkim kapitałem moralnym — autorytetem Komendanta. Jesteście organizacją, którą On przed laty do życia powołał i którą do dziś dnia żywo się interesuje. W szeregach strzeleckich miłość silna i nie znająca granic ofiary, miłość żołnierska do Komendanta jest czynnikiem nierozzerwalnie złączonym z pojęciem strzelca. Ta właśnie miłość, ten bezgraniczny kult Wodza, jest najpierwszym autorytetem dzisiejszych strzelców, tak jak było czasu wojny dla żołnierza legionowego hasło i kategoryczny imperatyw „Komendant kazał” — to najświętszy rozkaz przerywający wszelkie dyskusje, namysły, wątpliwości czy niechęci. Ilekroć w Legionach musiałem z mego 5-go pułku wydobyć maksimum ofiarności i wysiłku wystarczyło, bym powiedział: „Chłopcy! Komendant kazał”. Magiczne te słowa wzniewały gorący zapal i podrywały pułk do nowych zmagani, pułk walczył krwawo i mężnie, pułk zwyciężał, bo przecież „Komendant kazał”. Pod Kosciuchówką w huraganowym ogniu moskiewskim poległo 3-oh dowódców batalionowych i 12 dowódców kompanij, a mimo to żołnierz 5 pułku trwał niewzruszenie na skrawionym obficie swych pozycjach, przecież Komendant kazał. Miłość żołnierska do Wodza jest jak kamienna opoka, na której wznoszą się wspaniałe pomniki męstwa, bohaterstwa, ofiary życia i mienia.

I dla Was strzelców w dobie dzisiejszej to proste, a zarazem wielkie słowa „Komendant kazał” stanowią najwyższy nakaz, nie mający sobie równych. Kult Wodza tak silny w szeregach strzeleckich jest nie tylko niezrównanym środkiem wychowawczym, lecz również najwartościowszą gwarancją ofiarności i sprawności organizacyjnej. Związek Strzelecki szczerząc się słusznie bezgraniczną miłością do Marszałka, jest jedyną organizacją społeczną, która tak wysoko i szczerze uczu-

cie to w swej działalności ponad wszelkie inne hasła wyniosła.

Honor strzelecki, to honor żołnierski, ceniony jako coś najdroższego, co każdy strzelec posiadać może. Wysokie poczucie honoru strzeleckiego wynika zarówno z chlubnej tradycji organizacyjnej, jak również z pełnej świadomości gotowości służenia Ojczyźnie i zrozumienia wartości i godności żołnierzy Komendanta.

Dzięki tym trzem naczelnym elementom tak silnie rozwiniętym w działalności Związku Strzeleckiego, nie obawiam się powiedzieć, że na strzelca zawsze można liczyć z równą pewnością, jak na żołnierza armji regularnej, który idzie na pole walki z tą bohaterką, całkowitą gotowością oddania swego życia dla dobra Ojczyzny na rozkaz Wodza. Spostrzeżenia moje z pracy terenowej, wykazują wielką sprawność organizacyjną Związku Strzeleckiego, nie spożyty zapal u strzelców spełniających gorliwie swe powinności organizacyjne i wysokie wartości wychowawcze — państwowe Związku. Obserwowałem bowiem niejednokrotnie, jak bardzo dodatnio oddziaływały oddziały strzeleckie na jednostki bierno lub nawet wrogo nastrojone do państwowości polskiej. Wciągając je w orbitę swych wpływów i działalności, powoli przekształcały ich błędy dotychczasowy światopogląd i zyskiwały kadry no wych i szczerze oddanych pracy strzeleckiej obywateli.

— W ostatnich czasach na terenie Związku Strzeleckiego powstało wiele oddziałów PW, specjalnego, chciałbym więc prosić Pana Generała o wypowiedzenie swego poglądu na temat celowości i użyteczności tego rodzaju oddziałów.

— Niewątpliwie w pierwszym rzędzie Związek Strzelecki powołany jest do przysposobienia wojskowego swych członków w ramach wyszkolenia piechoty, jako podstawowego składnika naszej armji. Co do dalszej specjalizacji nie można posiadać ogólnego poglądu, trzeba urabiać go sobie w odniesieniu do każdej broni oddzielnie. Uważam osobiście, że np. przysposobienie wojskowe konne czy w zakresie służby łączności jest bardzo celowe i wskazane. Sądzę również, że możnaby dyskusja z pozytywnym rezultatem nad możliwością artyleryjskiego wyszkolenia strzelców. Co do innych rodzajów broni, uważam, że posiadają one zbyt specjalne wymagania fachowe, aby organizacja masowa tego typu, jak Związek Strzelecki, mogła już w chwili obecnej dążyć do tworzenia takich oddziałów. Z uznaniem natomiast można powitać zapoczątkowanie lotnictwa sportowego w szeregach strzeleckich. Spo-

dziewam się, że rozwój szybownictwa strzeleckiego i modelarstwa lotniczego przyczynią się znakomicie do usportowienia lotniczego Związku, a podjęcie intensywnej zbiórki składek na samolot „Challenge’u” jest już realnym tego dowodem.

— Pan Generał przed chwilą wyraził swą ocenę o wyrabianiu przez Zw. Strzelecki w swych członkach głębokiego poczucia ideowego i wartości moralnej żołnierskiej, może obecnie zechciał by Pan Generał łaskawie wypowiedzieć swój pogląd na najistotniejsze zdaniem Jego, zasady wyszkolenia technicznego — wojskowego strzelców.

— Mówiąc o zasadach ideowych pracy strzeleckiej wymieniłem z nich trzy naczelną i najbardziej istotne. Obecnie mógłbym również wyliczyć trzy zasadnicze elementy techniczne przysposobienia wojskowego strzelców. Będzie to strzelanie, teren i łączność. Znajomość dokładna broni, umiętność pewnego i celnego strzelania, to wielki kapitał wojenny, spłacający krwawo lecz zwycięski procent na polu walki. Strzelectwo oddawna propagowane przez Związek Strzelecki słusznie nosi nazwę sportu obrony narodowej, to też w kierunku jak największego i masowego udoskonalania się w tym sporcie winny być zwrócone wysiłki wszystkich strzelców. Nie mniejsze znaczenie posiada dla żołnierza znajomość terenu, zdolność należytego jego wykorzystania bojowego i rozwijanie zdolności — wywiadowcy. Strzelcy, jako rezerwowa armja Polski, powinni w swych ćwiczeniach położyć duży nacisk na poznanie terenu, na gry i ćwiczenia terenowe dążąc do wyszkolenia typu dobre brzo patrolowca i wywiadowcy. Łączność, ten czuły i ważny nerw każdej armji, powinna być doceniana i przestrzegana przez najmniejsze nawet jednostki wojskowe. Odgrywa ona również wielkie znaczenie w życiu organizacyjnym. To też Związek Strzelecki powinien w swych członkach silnie zaszczerpić należyte zrozumienie odpowiednich zadań służby łączności i realizować to praktycznie przez szkolenie strzelców w posługiwaniu się najbardziej zasadniczymi środkami łączności, jak telefon, radio, motocyklista, rowerzysta, czy goniec pieszy.

Sądzę, że te trzy naczelną założenia w pracy wyszkolenia techniczno-wojskowego oparte na tych wysokowartościowych podstawach ideowych i wychowawczych, jakie reprezentuje Związek Strzelecki, potwierdzą na polu przyszłej praktyki, znakomicie tę doniosłą jego rolę, jaką w życiu społecznym i państwowym dziś spełnia.

T. Zenczykowski.

Pożyteczna inicjatywa propagandy idei Związku Strzeleckiego.

Związek Strzelecki rozrasta się w tak żywiołowym tempie, że poszczególni członkowie nieraz nie mogą mieć okazji zapoznania się z agendami i tempem rozwoju Oddziałów, do których należą. Ważne Zgromadzenia odbywające się raz w roku są na ogół w tym kierunku niewystarczalne. Ponadto i statut jest tak skonstruowany, że zarząd składa się z małej ilości osób, podczas gdy do pracy garną się całe falangi. To też z całą przyjemnością należy powitać inicjatywę Oddziału Piątek-Herwińska, najstarszego Oddziału we Lwowie stykania się z ogółem członków na terenie pracy strzeleckiej. Oddział ten liczy obecnie ponad 1300 członków, zwołał 16 b. m. porozumiewawcze zgromadzenie pewnej części członków do

swego planu rozbudowy agendy Oddziału przedstawiając cztery sekcje, z których część już jest czynna jako warsztat pracy dla zgłaszających się. Szczególną opieką otoczyli wszyscy w dyskusji sekcję opieki społecznej nad strzelcem i propagady idei Związku Strzeleckiego, gdyż w dobie tak silnego nasilenia kryzysowego trzeba się zająć także stroną materialną strzelca poza jego wyrabianiem ideowym. To też do tej sekcji zgłosiło się ponad 20 członków z pośród sfer zajmujących poważne stanowiska społeczne, co daje rękojmię że praca zamierzona pójdzie wytkniętym torem. W ożywionej dyskusji zabierali głos: kpt. Paklikowski, dr. Breit, prof. Hausvater, zast. prezesa Dunka de Sajo i wielu innych a z wszystkich przemówień biła nuta serdecznej troski o rozwój umiłowanej organizacji.

Na szczególne podkreślenie zasługuje przemówienie ref. prasowego okręgu VI-go dr. Breita, który podał rzeczowe sposoby propagowania idei Z. S., jak prasa, radio, uroczystości oddziałowe i oczywiście podobne zgromadzenia członków, na których dochodzi do rzeczowej wymiany zdań.

Zebrani wyrazili chęć częstszego porozumiewania się tego rodzaju, na których także mogliby się dokładnie zapoznać ze statutem i regulaminem Związku Strzeleckiego.

Przewodniczący podziękował zebrany za przybycie, żywy udział w dyskusji i zakończył życzeniem twórcy Związku Strzeleckiego Marszałka Józefa Piłsudskiego, że zbliża się czas, gdzie każdy prawy Polak będzie strzelcem, a każdy strzelec prawym Polakiem. Uczestnik.

Kronika.

Z Oddziału Z. S. w Sokółce. Oddział tutejszy poniósł bolesną stratę. Oto w ub. miesiącu zmarł prezes tutejszego oddziału s. p. Hipolit Gryf Czaykowski, porucznik rezerwy 9 pułku ułanów.

Zmarły oddany był całą duszą oddziałowi i sprawie strzeleckiej.

Oddział tutejszy zawiaduje Mu swoje powstanie oraz na każdym kroku poparcie moralne i materialne. Był człowiekiem czynu, ukochanym przez wszystkich. Zabrała Go nam nieubłagana śmierć w rozkwicie wieku. Pozostawił po Sobie żal nieutulony tych, którzy wspólnie z Nim pracowali na niwie strzeleckiej.

Cześć Jego pamięci!

Z wydawnictw periodycznych

NOWY ZESZYT „DROGI”.

Ukazał się grudniowy zeszyt „Drogi” i zawiera, jak zwykle bogatą i urozmaiconą treść. Otwiera zeszyt wyczerpujący artykuł informacyjno-krytyczny Stanisława Bełzeckiego, p. t.: „Rewolucja rooseveltońska”, omawiający zasadnicze gospodarczo-społeczne reformy Roosevelta. Artykuł następn. piera Jana Hoppego, p. t.: „Krzewia frontu pracy”, wyznacza miejsce i w schemacie historii ustrojów państw europejskich, omawia błędne drogi obecnego ruchu i wskazuje mu drogi na przyszłość. — Rafał Blith w pracy p. t.: „Tragizm inteligencji rosyjskiej” nawiązuje do twórczości znakomitego pisarza sowieckiego Leonowa, który kontynuuje niejako wielkie dzieło Dostojewskiego. — Kazimierz Zakrzewski drukuje studium o „Genealogji państwa bierajnego” i wrowadza czytelnika polskiego w kraj zagadnień wyjątkowo aktualnych. W związku z bliską reformą konstytucyjną — Stanisław Szozdowski daje próbę p. t.: „Bio-psychologiczne poimowanie historii”, która jest próbą ujęcia ostatnich dziejścioloci w pewien system historyczoficzny.

W części literackiej ostatni numer „Drogi” przynosi fragment wspaniałej tragedji jednego z największych poetów niemieckich, Henryka Kleista, p. t.: „Pentzylia”, w przekładzie Witolda Hulewicza oraz wiersz najdołniejszej poetki naszej z młodego pokolenia Henryki Łazowertówny, p. t.: „Imiona świata”. Zamykają zeszyt obszernie działki stałe i wykaz ostatnich wydawnictw.

Kom. Oddziału por. Michalski naszkic

Ogłoszenia urzędowe.

LICYTACJE.

IX. Km. 3537/33. Obwieszczenie Komornik Sąd Grodzkiego we Lwowie, rew. IX., z siedzibą urzędową przy ul. Kochanowskiego 21, na zasadzie art. 602 K. P. C. obwieszcza, że w dniu 2 marca 1934. o godzinie 11:30 odbędzie się licytacja publiczna ruchomości należących do dłużnika z jego mieszkania we Lwowie ul. Jabłonowskich 12, składających się z urządzenia domowego i książek, oszacowanych na łączną sumę 536 zł., które można oglądać w dniu licytacji, w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.
Lwów, dnia 14 stycznia 1934. 316/K

I. Km. 411/33. Obwieszczenie Komornik Sąd Grodzkiego w Kosowie, rew. I, z siedzibą w Kosowie, przy Sądzie Grodzkim, na zasadzie art. 602 K. P. C. obwieszcza, że w dniu 13 lutego 1934. o godz. 9-tej odbędzie się publiczna sprzedaż ruchomości należących do Aleksandra Jastelskiego, w Kosowie na rynku, składające się z 42 m. kwadr. kilimów, oszacowanych na 600 zł., które można oglądać w dniu licytacji, w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.
Kosów, dnia 19 stycznia 1934. 323/K

Km. VII. 3555/33. Edykt licytacyjny. Dnia 27. stycznia 1934. o godzinie 11-tej przed południem we Lwowie przy ul. Kochanowskiego 72, sprzedaje się przez publiczną licytację auto marki „Whipper Overland” z przyczadami Nr. pol. 123 Nr. rej. 91067. Sprzedaż rozpocznie się w pół godziny po czasie wyżej oznaczonym. W międzyczasie obejrzeć można przedmiot wymieniony na sprzedaż.
Komornik Sąd grodzkiego miejskiego rewiru VII.
Lwów, dnia 10 stycznia 1934. 325/K

I. Km. 872/33. Obwieszczenie. Józef Ziemiński, Komornik Sąd grodzkiego w Przemyslu, Rewiru I, przy ul. Dworskiego 14a urzędowicie ogłasza, że dnia 14 lutego 1934 o godz. 12 w południe odbędzie się licytacja sprzedaż rozmaitych towarów papierniczych oraz 100 listów ramowych złożonych w Przemyslu przy ul. Rynek, ocenionych łącznie na kwotę zł. 3980. Ruchomości zlicytować się mające oglądać można do dnia licytacji w dniach poprzedzających na miejscu od godz. 10—16.
Komornik Sąd grodzkiego rew. I.
Przemyśl, 18 stycznia 1934.

Km. 589/53. Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek Marii Pietruskiewicz w Borysławiu strony egzekwującej odbędzie się dnia 23 lutego 1934 r. o godz. 9-tej przedpoł. w tut. Sądzie biuro nr. 4 na zasadzie poprzednio zatwierdzonych warunków, licytacja następujących realności: zag. ks. gr. gm. Dukla w hł. 59, 3/8 części pbud. lkat. 65, i ogr. lkat. 112 (ogród). Wartość szacunkowa wraz z przynależnościami 11.840 zł. 25 gr. Najniższa oferta 5.920 zł. 13 gr. Na parceli budowlanej wybudowana jest kamienica jednopiętrowa, wybudowana z cegiel, blacha cynkowa kryta. Realność powyższa jest własnością i w posiadaniu zobowiązanego. Z powodu zniszczenia ksiąg gruntowych, wzywa się wszystkich, którzy roszczą sobie jakiegokolwiek prawa do sprzedaży się mającej nieruchomości, by je zgłosili najpóźniej na dzień przed wyznaczoną licytacją, gdyż inaczej w postępowaniu licytacyjnym uwzględnione zostaną o tyle, o ile w aktach egzekucyjnych będą wykazane. Do realności w hł. 59 zag. ks. gr. gm. Dukla należą następujące przynależności: 8 śliw, 6 jabłoni, 1 grusza, 2 wierzby, parkan, 1 studnia, 7 drewni i 4 wychodki murowane, oszacowane na 965 zł. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
331K
Komornik Sąd Grodzkiego w Dukli.
Dukla 30 grudnia 1933.

I. Km. 2107/33. Obwieszczenie. Komornik Sąd grodzkiego w Buczaczu, zamieszkały w Buczaczu, na zasadzie art. 602 K. P. C. obwieszcza, że w dniu 5 lutego 1934 od godz. 10.30 odbędzie się licytacja publiczna ruchomości należących do Artura hr. Potockiego, właśc. dóbr w Buczaczu, skł. dających się z 10 q hreczki, 15 q żyta, 3 q fasoli i 1 sterty pszenicy, oszacowanych na łączną sumę 1296 zł., które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży w czasie wyżej oznaczonym.
Buczacz, 30 listopada 1933. 332K
Eustachy Słobodzian, Komornik.

I. Km. 2212/33. Obwieszczenie. Komornik Sąd grodzkiego w Buczaczu, zamieszkały w Buczaczu, na zasadzie art. 602 K. P. C. obwieszcza, że w dniu 13 lutego 1934 o godz. 9-tej rano odbędzie się licytacja publiczna ruchomości należących do Artura hr. Potockiego właśc. dóbr w Buczaczu, składających się z 50 q jęczmienia, 20 q owsa oszacowanych na łączną sumę 700 zł., które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży w czasie wyżej oznaczonym.
333K
Buczacz, 10 stycznia 1934.
Eustachy Słobodzian, Komornik.

V Km. 1698/33. 2096/33. 1699/33. 1700/33. 3155/33. 3182/33. Komornik Sąd grodzkiego rew. III, w Drohobyczu na zasadzie art. 602 K. P. C. obwieszcza, że dnia 21 lutego 1934 o godz. 10-tej odbędzie się publiczna licytacja ruchomości, należących do Kurta Mitzlaffa w biurze komornika tegoż rewiru a to: przez sprzedaż wkładki zakładowej zobowiązanego Kurta Mitzlaffa w spółce „Faworyt” w spółce z o. o. w Drohobyczu w kwocie 18.000 zł i sprzedaż wkładki zakładowej zobowiązanego Kurta Mitzlaffa w spółce „Belweder” w spółce z o. o. w Drohobyczu, która to wkładka zakładowa jest zastawiona u dr. Szymona Herschdorfera w wysokości 8000 zł.
334K

Km. 1655/33. Obwieszczenie. Komornik Sąd grodzkiego w Zbarażu, zamieszkały w Zbarażu na zasadzie art. 602 K. P. C. obwieszcza, że w dniu 1 lutego 1934 od godziny 10 rano odbędzie się licytacja publiczna ruchomości należących do Abrahama Feintucha, kupca zamieszkałego w Zbarażu w jego lokalu sklepowym, składających się: 9 par rejtów wełnianych, 3 tuziny pasów lacytowych, 14 par kamasyz męskich, 3 pary skarpetek narciarskich, 651 par pończoch różnego gatunku i koloru, 161 par skarpetek różnego gatunku i koloru, 12 sztuk żyłek alpachowych, 6 sztuk żyłek alpachowych, 6 sztuk noży alpachowych, 4 koszule trykotowe, 7 koszul trykotowych, 6 koszul trykotowych półgierowych, 7 sweterów trykotowych dziecięcych, 1 koszula jedwabna jegierowska, 12 sztuk parasoli 145 chustek do nosa różnego gatunku i koloru, 23 tuziny: 1 sztuka przebiegi do włosów różnego gatunku, 26 metrów ceraty, 26 sztuk beretów dymnych, 69 pudełek pudru, 23 toreb szkolnych, 410 sztuk lacetu, 7 czapek studenckich, 72 klebki włóczki, 75 par rekawiczek różnego koloru i gatunku, 43 sztuki sweterów iennich. Ruchomości powyższe oszacowane na łączną sumę 3089 zł. 30 gr., które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży w czasie wyżej oznaczonym.
335K
Komornik Sąd grodzkiego.
Zbaraż 10 stycznia 1934

Km. 1739/33. Komornik Sąd grodzkiego w Chodorowie, na zasadzie art. 602 K. P. C. podaje do wiadomości publicznej, że dnia 7 lutego 1934 o godz. 9-tej w Ottyniowicach odbędzie się na wniosek wierzyciela Ludwika Wojciechowskiego, zarządcy dóbr w Łózkach — licytacja ruchomości należących do dłużniczki ks. Marii z Bocheńskich Woronieckiej w Ottyniowicach. — Zlicytowane będą następujące ruchomości: 1 odbiornik radiowy Telephonken z głośnikiem i akumulatorem, 6 foteli krytych czerwonym pluszem, 2 otomany, kryte czerwonym pluszem, 1 duże lustro w złotych ramach, 2 obrazy olejne (ieleń i sarna) 1 kredens jesionowy oszklony duży, 1 lustro w jesionowych ramach, 2 komody jesionowe, 2 stoły okrągłe formowane, 1 szafa jesionowa duża, 1 biurko jesionowe z szklaną płytą, 1 biurko dębowe formowane, 2 kłimek wzorzyste — małe, 1 szafa biała lakierowana z lustrami, 1 makata japońska, 1 stół jesionowy na 12 osób, 12 krzesel jesionowych obitych skórą, 1 lampa sufitowa mosiężna, 1 lustro w białym lakierowanych ramach, 1 skóra na podłogę z białego niedźwiedzia, oszacowane na łączną sumę 2.080 złotych 6 srebrnych lichtarzy, 1 srebrna taca prostokątna duża, 1 srebrna taca owalna, — duża, 1 srebrna taca okrągła duża, 2 srebrne tace małe, 2 wazy srebrne. Przedmiotowy ze srebra oszacowane zostaną w dniu licytacji. Wystawione na licytację ruchomości oglądać można na pół godziny przed licytacją.
Franciszek Łysunio, Komornik Sąd grodzkiego w Chodorowie. 336K

X. Km. 2154/33. Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek Galicyjskiej Kasy Oszczędności we Lwowie, strony egzekwującej, odbędzie się dnia 28 lutego 1934 o godz. 11 przedpoł. w biurze Sąd grodzkiego miejskiego we Lwowie Sala N. II, na zasadzie już zatwierdzonych warunków, licytacja następujących realności: Księga gruntowa gm. miasta Lwowa w hł. 997, III. dz. Oznaczenie realności: Realność trzypiętrowa czynszowa, położona przy ul. Łokietka 1, orj. 20, l. konstr. 8583/4 na parceli l. kat. 7186 pobudowana. Wartość szacunkowa wraz z przynależ. 133.317 zł. Najniższa oferta 66.658 zł. 50 gr. Do realności w hł. 997/III, ks. gr. m. Lwowa należą przynależności: opisane w protokole oceny oszacowane na 3857 zł. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
267K
Lwów, 2 stycznia 1934.

II. Km. 4731/33. Komornik Sąd Grodzkiego Rew. II, w Drohobyczu na zasadzie art. 602 K. P. C. obwieszcza, że na wniosek Powszechnego Banku Związkowego w Polsce S. A. Oddział w Drohobyczu przeciw dłużnikom Mozesowi Krochmalowi i tow. w Borysławiu odbędzie się dnia 6 marca 1934 r. o godz. 9-tej w Sądzie Grodzkim w Drohobyczu, biuro N. 2. I. n. na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja następującej nieruchomości: realność obj. w hł. 1782 ks. gr. gm. kat. Borysław.

realność ta składa się z 2 pbud. 370/2, 371 i ppgrt. 2174/10, 2186/2, 2186/3 i 2186/4 oraz pobudowanych na tych parcelach budynków, wartość szacunkowa wynosi 9080 zł. najniższa oferta 4544 zł. 50 gr. Do realności należą przynależności oszacowane na 9 zł. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
330K

IX. Km. 2732/33. Wierzycielka egzekwująca: Adolfinia Wróblewska, zast. przez adw. dr. Leona Knolla we Lwowie, Dłużnik Leopold Berstein we Lwowie o 31065 zł. z pn. Obwieszczenie o licytacji nieruchomości. Komornik Rew. IX, Sąd Grodzkiego Miejskiego we Lwowie z siedzibą urzędową przy ul. Kochanowskiego 1. 21, na mocy art. 676 §. 1. K. P. C. obwieszcza, że dnia 8 marca 1934 o godz. 9-tej przedpołudniem sala II, w biurze Nr. 1 Sąd Grodzkiego Miejskiego we Lwowie przy ul. Sądowej l. 7, odbędzie się publiczna licytacja całej nieruchomości objętej w hł. 707/L księgi hipotecznej (gruntowej) gminy miasta Lwowa przechowanej (prawa) w Sądzie Okręgowym we Lwowie, stanowiącej własność dłużnika, położonej przy ul. Zielonej l. orj. 81, l. konstr. 3114, a będącej z przeznaczenia gospodarczego realnością miejską, składająca się z: par. bud. lkat. 912/1 o powierzchni 1225 m², na której stoją 3 budynki partowe murowane, weranda drewniana otwarta, barak (drewniany) i wychodki deskowe. Suma oszacowania powyższej nieruchomości łącznie z przynależnościami wynosi: 44285 zł., a cena wywołania t. j. najniższa kwota za którą nieruchomość powyższa można nabyć wynosi 33213 zł. 75 gr. Wysokość rekojmi, jaką licytant przy stepujący do przetargu winien złożyć wynosi: 4428 zł. 50 gr. Do wiadomości: Rekojmi powinna być złożona w gotówkę albo w takich papierach wartościowych, bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małe, z tem, że papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej. Przy licytacji będą zachowane warunki licytacyjne, a nie dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne. Prawa osób trzecich nie będą przeszkadzały do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji. W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać powyższą nieruchomość w dni powszednie od godziny 8 do 18, akty zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w wyżej wymienionym Sądzie. Organy władzy publicznej i instytucje publiczne powołane do zgłoszenia należności z tytułu podatków i innych danin publicznych wzywamy aby najpóźniej w terminie licytacji zgłosiły zestawienie podatków i innych danin publicznych, należnych po dzień licytacji pod rygorem utraty mającego im służyć z ustawy pierwszeństwa zaspokojenia.
317K
Lwów, 30 grudnia 1933.

AMORTYZACJE.

T. 15/33. Na wniosek Heleny Lisak z Tarnowa zarządza się postępowanie celem umorzenia książeczki wkładowej Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Tarnowa, Nr. 154 476, wystawionej na nazwisko Heleny Lisak, która miała zaginać i wzywa się posiadacza tej książeczki, aby zgłosił swe prawa do 6 miesięcy od daty tego edyktu. W razie nie zgłoszenia praw w ciągu roku uzna się, że upływie tego terminu książeczka ta jako pozbawiona znaczenia, Oznaczenie książeczki. Książeczka ubezpieczeniowa Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Tarnowa Nr. 154 476 opiewająca na 600 zł., zastrzeżona hasłem „Słonce i ziemia”.
Sąd Okręgowy Wydział I.
Tarnów, dnia 16 sierpnia 1933. 322

UPADŁOŚCI.

S. 6/32. Krydaturusz Firma „Technofang” Ska z o. o. w Krakowie, Konkurs do majątku krydaturusza, otwarty uchwałą liczbą czynności I, S 6/32, zostaje z braku pokrycia kosztów postępowania w myśl § 166, ustęp 2 o. k. znielony.
Sąd okręgowy, Wydział I.
Kraków, 18 grudnia 1933. 320

FIRMY

Firm. 299/33. Rgc. II—10. Wpisano w rejestrze handlowym przy firmie „Złota Pani”, hurtownia, sprzedaż tytoniu, Stanisława Mroczkowska i Spółka w Kosowie. Ustęp II kontraktu brzmi: Przedmiotem Spółki jest: Prowadzenie na wspólny rachunek przedsiębiorstwa hurtownej sprzedaży wyrobów Polskiego Monopoli Tytoniowego na podstawie umowy z Państwem Przedsiębiorstwem „Polski Monopol Tytoniowy”. Data wpisu 15 grudnia 1933.
Sąd Okręgowy
Kołomyje 15 grudnia 1933. 318

III. Km. 314/33. Edykt licytacyjny. Na wniosek adw. dra Manhardta, zarządcy masy konkursowej Rejiny Krauser i tow.

odbędzie się dnia 2 marca 1934, o godz. 9:30 przed południem w Sądzie Grodzkim w Stanisławowie, w biurze 103 licytacja realności w hł. 2872, 6205, 3200 i 262, gm. Stanisławów, składających się z parcel gruntowych i budowlanych wraz z przynależnościami, a to: budynki mieszkalne i gospodarcze, budynki fabryczne, garbarnia z urządzeniami. Wartość szacunkowa w hł. 2872 wynosi 5952 zł., najniższa oferta 2976 zł. Wartość w hł. 6205 wynosi 7390 zł., najniższa oferta 3695 zł. Wartość w hł. 3200 wynosi 13914 zł., najniższa oferta 6957 zł. zaś wartość w hł. 262 wynosi 1197 zł., najniższa oferta 598 zł. 50 gr. Poniżej najniższej ceny szacunkowej sprzedaż nie nastąpi.
Komornik Sąd Grodzkiego, rewiru III.
Stanisławów dnia 9 stycznia 1934. 321

UZNIANIE ZA ZMARŁEGO.

IV. T. 4/23/15. Edykt. Józef Kocof, syn Jana i Rejiny, urodzony 3 maja 1887 w Ujsołach i tam zamieszkały, jako żołnierz 56 pułku piechoty byłej armii austr., zaginał na wojnie, od 4 maja 1915 bez wieści. Uznany został za zmarłego, uchwałą z dnia 2 kwietnia 1923 za zmarłego. Wdrażając obecnie postępowanie celem uznania małżeństwa tego z Marianną Miesiaczek za rozwiązane wzywa się, aby uwiadomiono Sad albo obrońcę wezła małżeńskiego, adwokata Dra Eugeniusza Heruntera, Wadowice, o zginięciu do 1 roku od ogłoszenia, poczem Sad na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie.
Sąd Okręgowy Wydział I.
Wadowice, dnia 4 stycznia 1934. 258

T. 159/33. Pantalemon Iwanec, urodzony 1875 w Kamiennej Górze, wywieziony do Rosji, tamże zaginał. Celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby do 1 roku od dnia ogłoszenia, udzielono wiadomości o nim Sądowi.
Sąd Okręgowy, Wydział III.
Lwów, dnia 9 października 1933. 306

T. 162/33. Miron Dziubak, urodzony 1881 Wasyłów, jako żołnierz austr. zaginał. Celem uznania go za zmarłego, wzywa się go aby do pół roku od dnia ogłoszenia, zgłosił się lub udzielono wiadomości o nim Sądowi.
Sąd Okręgowy
Lwów, 4 grudnia 1933. 307

T. 62/33 Józef Lauterpacht, syn Herscha i Reisi urodz. 30 października 1897, Mosty Wielkie, jako żołnierz austriacki zaginał. Celem uznania go za zmarłego wzywa się go aby do pół roku od dnia ogłoszenia, zgłosił się lub udzielono wiadomości o nim Sądowi.
Sąd Okręgowy
Lwów, 22 listopada 1933. 308

T. 19/32. Danylo Iwanciw, urodzony 1893 w Kołodzienku, zaginał jako żołnierz austr. Celem uznania go za zmarłego, wzywa się go aby do pół roku od dnia ogłoszenia, udzielił wiadomości o nim Sądowi.
Sąd Okręgowy
Lwów, 12 marca 1932. 309

I. T. 18/32/18. Jan Karcz, syn Jakóba i Marianny, urodzony w Gruszowie, 24. maja 1881 i zamieszkały w Gruszowie jako zarobnik wyjechał w r. 1913 do Ameryki północnej i zaginał od końca 1920 r. bez wieści. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego a małżeństwo tego za rozwiązane wzywa się, aby uwiadomiono Sad Okręgowy w Wadowicach, albo obrońcę wezła małżeńskiego adw. Dra Maurycego Hupperta w Wadowicach o zginięciu do 1 roku od ogłoszenia, poczem Sad na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie.
Sąd Okręgowy Wydział I.
Wadowice, dnia 28 października 1933.

LICYTACJA.

W Koncesjonowanym Zakładzie Zastawniczym Ojzasa Schneewissa w Rzeszowie odbędzie się dn. a 7-go lutego 1.34 roku o godzinie 9-tej przedpołudniem sprzedaż licytacyjna zastawów z terminem zapadłości do dnia 7-go grudnia 1933 roku.

Sprzedane będą klejnoty oznaczone do L. 34271. — W dzień licytacji zwykłe czynności biurowe będą wstrzymane.

Uwaga. Przedmioty podlegające licytacji a niezapatrzone polską cechą probierczą, zostaną wyslane 8 dni przed licytacją do Urzędu Probierczego do Lwowa. Uprasza się przeto o zatwierdzenie protogaty względnie wykupna zastawów najdalej 8 dni przed licytacją celem uniknięcia znacznych kosztów cechowania.
326

OGŁOSZENIE.

Z powodu likwidacji Fmy „Prima” cełownia w Skitowie spółka z ogr. odpow., wzywa się wszystkich wierzycieli do zgłoszenia swoich pretensyj u likwidatora Henryka Müllera, zamieszkałego we Lwowie, ul. Piekarska 48 w ciągu 3 miesięcy od daty mojego ogłoszenia.
327
Henryk Müller.